

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 27.10.2011
COM(2011) 688 konč.

2011/0309 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o varnosti dejavnosti iskanja, raziskovanja in izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na morju

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2011) 1292 konč.}

{SEC(2011) 1293 konč.}

{SEC(2011) 1294 konč.}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Raziskovanje in izkoriščanje nafte in zemeljskega plina potekata vse pogosteje na morju, med drugim tudi v kompleksnih geografskih in geoloških okoljih, kot so globoke vode. Zaradi obsega in značilnosti nedavnih nesreč z nafto in zemeljskim plinom na morju¹ ter „skorajšnjih nesreč“², o katerih so poročali po vsem svetu, med drugim tudi v Uniji, je treba ukrepati. Te nesreče razkrivajo razhajanje med čedalje večjo kompleksnostjo pri dejavnostih ter neustreznim ravnanjem v sedanjih praksah obvladovanja tveganj. Posamezna podjetja poročajo o velikih razlikah v uspešnosti pri zagotavljanju varnosti in odnosu do varnosti. Poleg tega so incidenti izpostavili izzive, s katerimi se spopadajo regulativni organi pri zagotavljanju ustreznega nadzora nad dejavnostmi na morju, ter na nepreglednost in premajhno izmenjavo podatkov o varnostnih lastnostih industrije na morju.

V Evropi se večina nafte in zemeljskega plina črpa na morju. Večja nesreča na eni od evropskih naprav na morju bi najverjetneje povzročila materialno škodo, škodo okolju, gospodarstvu, lokalnim skupnostim in družbi, v nevarnosti pa bi bila tudi življenja in zdravje delavcev. Zato je treba verjetnost večjih nesreč v vodah Unije zmanjšati.

Na podlagi študij, posvetovanj z zainteresiranimi stranmi in analiz tveganja, opravljenih po letu 2010, so bili za glavni težavi Unije ugotovljena:

1. tveganje večjih nesreč pri črpanju nafte in zemeljskega plina na morju v vodah Unije je veliko, obstoječa razdrobljena zakonodaja ter različne regulativne in sektorske prakse pa ne zagotavljajo čim večjega zmanjšanja tveganj v Uniji;
2. veljavni regulativni okvir in operativna ureditev ne zagotavljata učinkovitega ukrepanja ob nesrečah v vodah Unije, poleg tega pa ni povsem jasno, kdo je odgovoren za čiščenje in običajno škodo.

Splošni cilj tega predloga so torej (i) zmanjšati tveganja večjih nesreč v vodah Unije in (ii) omejiti posledice v primeru takšnih nesreč.

Splošni okvir regulativne pobude

Komisija se je na nesrečo v Mehiškem zalivu odzvala že lani z analizo vrzeli med dejavnostmi na morju in zakonodajnim okvirom Unije ter sporočilom „Soočanje z izzivom varnosti pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju“³ (sprejeto oktobra 2010), ki ji je sledilo. V njem je prvič navedla področja, na katerih mora Unija ukrepati.

¹ Primeri: Deepwater Horizon v ZDA leta 2010 (11 mrtvih), Montara v Avstraliji leta 2009, Usumacinta v Mehiki leta 2007 (22 mrtvih).

² Kot so iztekanje nafte in zemeljskega plina, napake pri zagotavljanju varnosti pri črpanju in nadzoru vrtnice; napaka zaradi nedovoljene spremembe v zasnovi; veliko število zaostankov v vzdrževanju kritičnih varnostnih delov. Zadnji primeri nesreč: Gullfaks C maja 2010, Gannet F, 2011: obe v Severnem morju

³ COM(2010) 560 konč.

Med zakoni in praksami držav članic, ki se nanašajo na dejavnosti na morju (npr. izdajanje dovoljenj, določbe o odgovornosti, varnostni standardi za opremo, preglednost in izmenjavanje informacij) obstajajo velika razhajanja in razdrobljenost. To kaže na dejanski neobstoj mednarodnih pravnih instrumentov in vrzeli v ustrezni zakonodaji Unije.

Čeprav imajo nekatere države članice regulativne sisteme za dejavnosti na morju, ki so priznani v svetovnem merilu, jih je še vedno mogoče izboljšati. Pomembno je, da se obvladovanje nevarnosti večjih nesreč pri dejavnostih na morju poveča v skladu z visokimi standardi po vsej Uniji.

Na podlagi analize pogostosti dosedanje učinkovitosti sektorja v Evropi in dokumentiranih stroškov preteklih nesreč predvidena povprečna letna gospodarska izguba in škoda zaradi naftnih in plinskih nesreč na morju v Uniji znaša od 205 milijonov EUR do 915 milijonov EUR. Ta razpon se v oceni učinka uporablja kot empirična podlaga za izhodiščno tveganje.

Ocenjeno je, da bi koristi Unije in držav članic v veliki meri odtehtale stroške, nastale pri uvajanju višjih standardov. Večji del vseh dodatnih stroškov bo poravnal sam sektor, ki bo imel korist od zmanjšanega tveganja. Vendar pa sta po izkušnjah sodeč za pravo spremembo v kulturi sektorja, ki bo zagotovila zmanjšanje tveganja, kar je tudi namen te uredbe, potrebni trdna ureditev in jasna odgovornost.

Omenjeni splošni cilji se lahko razdelijo na štiri specifične cilje:

1. zagotoviti dosledno uporabo najboljših praks za obvladovanje nevarnosti večjih nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih morju, ki bi lahko prizadele vode ali obale Unije;
2. izvajati najboljše regulativne prakse za vse naftne in plinske dejavnosti na morju, ki spadajo pod evropsko jurisdikcijo;
3. povečati pripravljenost in odzivno zmogljivost Unije v izrednih razmerah, ki bi lahko prizadele državljane, gospodarstvo oziroma okolje Unije;
4. izboljšati in pojasniti veljavne določbe Unije o odgovornosti in odškodninah.

Na podlagi raziskave in posvetovanj z zainteresiranimi stranmi, ki jih je opravila Komisija, so bili oblikovani praktični izvedbeni ukrepi. Opredeljene so bile tudi možnosti politike, v katere so bili ukrepi razvrščeni v različne kombinacije in sredstva za njihovo izvajanje. Te možnosti politike so opisane v poglavju 2.

Veljavne pravne določbe Unije na področju, na katerega se predlog nanaša

Unija nima posebne zakonodaje o dejavnostih nafte in zemeljskega plina na morju, vendar pa širši pravni red Unije tudi za dejavnosti na morju velja samo delno. Ta predlog dopolnjuje zlasti naslednje predpise Unije:

- i. Okoljska odgovornost: Direktiva o okoljski odgovornosti 2004/35/ES ureja odgovornost za okoljsko škodo, povzročeno z nafto in zemeljskim plinom na morju. Izvajalec dejavnosti, ki povzroči veliko okoljsko škodo zaščitenim vrstam, naravnim habitatom ali vodi, je odgovoren za preprečitev in sanacijo škode ter krije vse, s tem povezane stroške. S tem predlogom naj bi se razširilo tudi trenutno teritorialno

območje uporabe direktive o okoljski škodi, ki je pri škodi na vodah trenutno omejena na priobalni pas in teritorialno morje, na vse odprto morje pod jurisdikcijo držav članic.

- ii. Presoja vpliva na okolje: Direktiva 85/337/EGS⁴, kakor je bila spremenjena z direktivami 97/11/ES⁵, 2003/35/ES⁶ in 2009/31/ES⁷, o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, je z uvedbo splošnih minimalnih zahtev uskladila načela, ki veljajo za presoje vplivov na okolje pri projektih. Poleg tega se pri presojah vplivov pri projektih z verjetnimi čezmejnimi vplivi na okolje uporablja tudi Konvencija UN/ECE iz Espooja o presoji čezmejnih vplivov na okolje. Vendar njena uporaba pri nekaterih dejavnosti vrtnanja ni obvezna.
- iii. Zakonodaja o odpadkih: Direktiva 2008/98/ES o odpadkih (Okvirna direktiva o odpadkih). Ta direktiva se uporablja v celoti za razlitje nafte, kar je potrdilo tudi Sodišče Evropske unije. Zato je nafta, ki uhaja iz naprav na morju, zajeta v evropski opredelitvi odpadkov, s čimer je onesnaževalcu naložena obveznost čiščenja.
- iv. Zdravje in varnost delavcev pri delu: - Direktiva 92/91/EGS (ki dopolnjuje Okvirno direktivo 89/391/EGS) je najpomembnejši del zakonodaje Unije, ki ureja varstvo delavcev na morju in delovnega okolja. Ta predlog dopolnjuje ureditev Direktive 92/91/EGS tako, da med drugim vanj vključuje tudi okoljsko presojajo, da zahteva, da se presoja vpliva predloži regulativnemu organu v pridobitev soglasja, da uvaja sistem za obveščanje o delih na vrtini in zahteva neodvisno preverjanje kritičnih prvin za obvladovanje tveganja.
- v. Nevarnosti večjih nesreč: Direktiva Seveso 96/82/ES se ne uporablja za dejavnosti na morju, so pa nekatere njene prvine služile kot primer dobre prakse pri pripravi tega predloga. Vendar pa ta predlog presega področje uporabe direktive Seveso, saj pri presoji vpliva zahteva soglasje regulativnega organa, strožje preverjanje tehničnih in finančnih sposobnosti v postopku izdajanja dovoljenj ter vsebuje določbe o varnem evakuiranju in reševanju delovne sile.
- v. izdajanje dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov: Direktiva 94/22/ES je najpomembnejši pravni okvir za izdajo dovoljenj za raziskovanje in izkoriščanje. Ta predlog same direktive ne spreminja, temveč ustreznim organom nalaga več obveznosti v postopku izdajanja dovoljenj, da se izboljša ocenjevanje tehničnih in finančnih sposobnosti prosilcev.
- vi. Ukrepanje ob nesrečah: predlog uvaja nove zahteve za ukrepanje ob nesrečah za države članice in sektor, ki jih je treba dopolniti z obstoječimi zmogljivostmi Unije tako znotraj kot zunaj Unije. Osrednja instrumenta Unije za ukrepanje ob nesrečah so mehanizem EU na področju civilne zaščite (Odločba Sveta 2007/779/ES), Center za spremljanje in obveščanje (MIC)⁸ ter Evropska agencija za pomorsko varnost⁹

⁴ UL L 175, 5.7.1985, str. 40.

⁵ UL L 73, 14.3.1997, str. 5.

⁶ UL L 156, 25.6.2003, str. 17.

⁷ UL L 140, 5.6.2009, str. 114.

⁸ Operativni center mehanizma na področju civilne zaščite.

(EMSA). Sprejeti so bili tudi ukrepi, s katerimi naj bi se pristojnosti agencije EMSA razširile tudi na nesreče na napravah na morju (poleg osnovnega poudarka na pomorskem prometu).

Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Ta uredba je v skladu z energetske strategijo za leto 2020¹⁰, zlasti s prednostno nalogo 3, tj. trajnostna, zanesljiva in konkurenčna energija v Evropi.

Ta uredba je v skladu tudi z okoljsko zakonodajo in politiko Unije ter njenimi glavnimi prvinami, kot so preprečevanje in nadzor nad onesnaževanjem, načelo „onesnaževalec plača“ in previdnostno načelo. V celoti je v skladu tudi z morskopolitiko, predvsem s ciljem, da se do leta 2020 doseže dobro okoljsko stanje morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji 2008/56/ES).

2. REZULTATI POSVETOVANJA Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI V UREDBI IN OCENA UČINKA MOŽNOSTI POLITIKE

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Od 16. marca do 20. maja 2011 je potekalo spletno javno posvetovanje, na katerem so zainteresirane strani lahko izrazile svoje mnenje o potrebnih ukrepih Unije na različnih področjih politike.

Komisija je prejela skupaj 64 prispevkov, ki so zajemali več kot 350 posameznih odgovorov.

Povzetek in upoštevanje odgovorov

Posvetovanje je pokazalo, da udeleženci podpirajo zaostrovanje ukrepov za preprečevanje večjih incidentov na morju ter odzivanje nanje, vendar pa so se temu namenjena sredstva razlikovala. Nacionalni organi v regiji Severnega morja so menili, da spremembe na ravni Unije ne bi smele ogroziti njihovih trenutnih ciljno usmerjenih regulativnih pristopov, ki pa jih predlog dejansko podpira. Čeprav je sektor sicer na splošno priznal, da je potrebno izboljšanje, je bil glede regulativnih sprememb najbolj zadržan in bolj naklonjen ciljno usmerjenim pristopom in sektorskim pobudam. Spremembe na ravni Unije so najbolj zagovarjali NVO in specializirana podjetja (npr. klasifikacijski zavodi).

Glavni vidiki posvetovanja so bili:

Odobritve

Imetniki dovoljenj morajo odgovarjati za vsako škodo, ki jo povzročijo. Večina nacionalnih regulativnih organov in sektor sta menila, da je sedanji postopek izdaje dovoljenj v nekaterih državah članicah dober, vendar pa mora Unija sodelovati tudi z drugimi akterji ter tako izboljšati njihove standarde. Po njihovem mnenju mora odločitev o izdaji dovoljenja ostati v izključni pristojnosti zadevnih držav članic, pri čemer si lahko s sosednjimi državami

⁹ Agencija EMSA je bila ustanovljena po nesrečah tankerjev Erika (1999) in Prestige (2002), da bi se zagotovila visoka, enotna in učinkovita varnost, zaščita, preprečevanje onesnaževanja in ukrepanje ob onesnaževanju na morju.

¹⁰ SEC(2010) 1346: Energija 2020 – Strategija za konkurenčno, trajnostno in zanesljivo oskrbo z energijo.

izmenjajo informacije, če obstaja možnost čezmejnega onesnaževanja. Posamezna podjetja so priporočila različne ukrepe (npr. uskladitev in poenostavitev postopkov odobritve in ločitev regulativnih organov za izdajanje dovoljenj in za varnost). Nekatere NVO in državljani so podprli obvezno posvetovanje s sosednjo državo ali pridobitev njenega soglasja, če obstaja možnost čezmejnega onesnaževanja.

Zakonodajni instrument določa zahtevnejše ocenjevanje tehničnih in finančnih sposobnosti na podlagi tveganja. Pri obvladovanju in preprečevanju nevarnosti večjih nesreč uvaja poleg varnostne prvine tudi okoljsko.

Preprečevanje nesreč

Sektor je treba spodbuditi, da si še bolj prizadeva za preprečevanje večjih incidentov, pri čemer pa v državah članicah, ki že imajo močno regulativno ureditev dejavnosti na morju, ne sme priti do zmanjšanja standardov na področju preprečevanja nesreč. Sektor na splošno trdi, da lahko izboljša razmere s samoureditvijo in sektorskimi pobudami, medtem ko NVO, v različnem obsegu pa tudi nekateri regulativni organi, menijo, da je treba veljavne predpise okrepiti in jih razširiti na vse dejavnosti na morju v vodah Unije.

Preverjanje skladnosti in odgovornost za škodo

Visoka skladnost z jasnimi in smiselnimi zahtevami je temeljnega pomena. Medtem ko sektor trdi, da je skladnost vedno ena glavnih prednostnih nalog gospodarskih družb, mnoge zainteresirane strani menijo, da sektor potrebuje zlasti boljši odnos do same varnosti. Skladnost in oblikovanje zanesljivega in dobrega odnosa do varnosti sta obravnavana v sami uredbi.

NVO in nekateri klasifikacijski zavodi so zahtevali strožje fizične inšpekcijske preglede. Temu so na splošno nasprotovali nacionalni regulativni organi in sektor ter opozorili na morebitno pomanjkanje virov oziroma tveganje destabilizacije sedanjih sistemov. Slednji skupini sta do neke mere podprli tudi uvedbo zahteve o neodvisnem preverjanju s strani tretje osebe.

Razširitev obsega okoljske odgovornosti so najbolj podprle NVO, medtem ko regulativni organi in sektor niso imeli jasnih stališč. Sektor in zavarovalnice so se bolj nagibali k spremembam, kot so obvezno zavarovanje brez mednarodno omejene odgovornosti, medtem ko so NVO to odločno zahtevale.

Preglednost ter izmenjava informacij in najsodobnejših praks

NVO, pa tudi sektor in regulativni organi, so izrazili mnenje, da bi z boljšo preglednostjo industrija in javni organi lažje dokazali, da se naftne in plinske dejavnosti na morju ustrezno upravljajo in nadzirajo. Vsi nacionalni organi bi morali tesneje sodelovati, pri čemer bi lahko izhajali iz primera Foruma organov, pristojnih za dejavnosti v Severnem morju (NSOAF), ter neformalnih srečanj skupine EU-NSOAF.

Ukrepanje ob nesrečah

Ukrepanje ob nesrečah je glavna odgovornost izvajalca dejavnosti in zadevne države članice, vendar pa se lahko učinkovitost in uspešnost evropskih zmogljivosti za odzivanje na razlitje nafte še dodatno okrepi s sodelovanjem in izmenjavo strokovnih mnenj ter drugih sredstev.

Agencija EMSA je zadolžena za čiščenje, če ga prek evropskega mehanizma civilne zaščite zahtevajo zadevne države članice.

Mednarodne dejavnosti

Od podjetij s sedežem v Uniji se pričakuje, da si bodo med opravljanjem dejavnosti zunaj Unije prizadevala ravnati v skladu s predpisi in iz te uredbe in da ne bodo zniževala standardov.

Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Sodelovanje z zainteresiranimi stranmi na mednarodni ravni in na ravni Unije (sektor dejavnosti na morju, NVO) ter državami članicami, ki predstavljajo, urejajo ali upravljajo dejavnosti na morju, se je začelo aprila 2010, prvi rezultati pa so bili objavljeni oktobra 2010 v sporočilu.

Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi so potekala pisno in na srečanjih še po tem datumu. Poleg javnega posvetovanja sta Komisija in NSOAF organizirala tudi osem srečanj nacionalnih regulativnih/nadzornih organov. Vprašanja o varnosti na morju so bila obravnavana tudi na srečanjih berlinskega foruma Delovne skupine za domača fosilna goriva¹¹. Poleg tega so bila organizirana tudi številna srečanja z mednarodnimi in nacionalnimi sektorskimi združenji, posameznimi podjetji, NVO ter podjetji, ki opravljajo neodvisna preverjanja, in zavarovalnicami. Komisija je bila tudi redno vključena v nacionalne (npr. v Združene kraljestvu je to svetovalna skupina za preprečevanje razlitja nafte in ukrepanje v primeru razlitja) in mednarodne pobude (npr. delovna skupina za varstvo svetovnega morskega okolja v okviru skupine G20). Ta srečanja potekajo še danes. Redna posvetovanja potekajo tudi z drugimi službami Komisije (npr. Skupnim raziskovalnim središčem), ki imajo ustrezne izkušnje in strokovno znanje ter jih lahko prenašajo naprej. Komisija je najela tudi dva nacionalna strokovnjaka iz nacionalnih organov za varnost na morju. Pri pripravi te uredbe so bili strokovni prispevki upoštevani v celoti.

Možnosti politike in ocena njihovega učinka

Iz splošnih in specifičnih ciljev, ki so opisani v poglavju 1, je mogoče izpeljati različne možnosti politike. Poleg osnovnega scenarija brez ukrepanja (možnost 0) so možne še naslednje štiri možnosti politike.

Možnost 0 ohranja nespremenjeno stanje.

Ne ustvarja dodatnih stroškov oziroma ne vpliva na osnovni razpon stroškov, tj. 205–915 milijonov EUR.

Možnost 1 („osnovna možnost za Severno morje“) je prva stopnja smiselnega posredovanja Unije. V pravni red Unije uvaja poročilo o nevarnosti večjih nesreč (MHR), ki temelji na dokumentu o varnosti in zdravju, ki ga predpisuje Direktiva 92/91/ES, obenem pa od regulativnega organa zahteva, da ga potrdi še pred začetkom opravljanja dejavnosti. Ukrepe, opisane v poročilu MHR, morajo dopolnjevati tudi inšpekcijski pregledi in ustrezne kazni. Možnost 1 bi se izvajala z novimi predpisi.

¹¹ Berlinski forum (tj. Forum za fosilna goriva) je letno srečanje zainteresiranih strani, ki ga organizira Komisija. Tri delovne skupine se redno sestajajo med letnimi plenarnimi zasedanju ter razpravljajo o aktualnih vprašanjih.

Možnost 1 bi pomenila dodatne tekoče stroške za sektor v višini približno **36 milijonov EUR letno** ter zmanjšanje tveganja, izraženega v osnovnih stroških v višini približno **7-30 milijonov EUR letno**, kar v povprečju predstavlja **3-odstotno zmanjšanje** osnovnega tveganja.

Možnost 1+ („Severno morje +“) gre korak naprej in uvaja nezavezujoče smernice za: natančnejšo preučitev tehničnih zmogljivosti prosilcev za dovoljenje za izvajanje naftnih in plinskih dejavnosti na morju; združevanje nacionalnih načrtov za ukrepanje ob nesrečah; oblikovanje državnih in sektorskih instrumentov za ukrepanje, ki se lahko po potrebi zagotovijo drugim državam, ki jih potrebujejo; pojasnitev področja uporabe okoljskih določb, ki se nanašajo na odgovornost izvajalcev (npr. veljavnost zakonodaje o odpadkih) pri naftnih in plinskih nesrečah na morju. Unija bi podjetjem, ki imajo sedež v Uniji, predlagala prostovoljne sporazume o uporabi standardov EU zunaj voda EU.

Možnost 1+ uvaja dodatne stroške za države članice v višini približno **3 milijonov EUR** in stroške usklajevanja za sektor (skupaj z možnostjo 1) v višini približno **52 milijonov EUR**. Skupen učinek možnosti 1 in 1+ znaša **25-109 milijonov EUR/leto**, kar v povprečju predstavlja **12-odstotno zmanjšanje** osnovnega tveganja.

Možnost 2 („najboljša praksa Unije“) v celovitem svežnju nadgrajuje spremembe, ki jih uvaja možnost 1+. Za obvladovanje nevarnosti večjih nesreč bi se zahtevale svetovno priznane najboljše prakse, v poročilo o nevarnosti večjih nesreč pa bi bilo treba vključiti oceno tveganja za okolje. Poleg tega bi se v dogovore nacionalnih pristojnih organov vključili tudi najboljše regulativne prakse in obvezni organizacijski standardi. S to celovito oceno tveganja za varnost in okolje bi se v pravni okvir vključila pripravljenost ob nesrečah in upravljanje instrumentov za odzivanje nanje. Na ravni Unije bi bila ustanovljena skupina organov, pristojnih za dejavnosti na morju, z uredbo pa bi se okrepile tudi direktive o okoljski odgovornosti.

Možnost 2 uvaja skupne obratovalne stroške za industrijo v višini približno **122 milijonov EUR** (v primerjavi z 52 milijoni EUR) in približno **12–18 milijonov EUR** za države članice (v primerjavi s 3 milijoni EUR) ter enkratne upravne stroške v višini približno 18–44 milijonov EUR. Stroški ustanovitve in vodenja skupine organov EU, pristojnih za dejavnosti na morju, bi za Komisijo znašali približno **1 milijon EUR**. Dodatni ukrepi zmanjšujejo stroške osnovnega tveganja za **103–455 milijonov EUR letno**, kar predstavlja **50-odstotno zmanjšanje** osnovnega tveganja.

Z **možnostjo 3** („agencija EU“) se poveča vpliv možnosti 2, saj se ustanovi agencija Unije, ki bi institucionalizirala in s tem utrdila spremembe v okviru možnosti 2. Agencija bi opravljala inšpekcijske preglede in preiskave, spremljala in okrepila skladno izvajanje, razvila zmogljivosti za posredovanje ter pomagala pri razvoju zmogljivosti v sosednjih državah, ki niso članice Unije.

Z možnostjo 3 bi nastali skupni letni obratovalni stroški za Komisijo v višini približno **35 milijonov EUR letno** (v primerjavi z 1 milijonom EUR), 18–44 milijonov EUR enkratnih ustanovitvenih stroškov ter 10 milijonov EUR za nakup osnovnih instrumentov za ukrepanje. Sektor ne bi imel nobenih dodatnih stroškov.

V preglednici 1 so primerjani ukrepi v okviru posameznih možnosti:

Št.	Ukrep	Možnost	Možnost	Možnost	Možnost	Možnost
		0	1	1+	2	3
1	Podrobno preverjanje tehničnih zmogljivosti morebitnega izvajalca	0	0	S	Z	Unija
2	Uvedba rednih inšpekcijskih pregledov in ustreznih kazni	0	Z	Z	Z	Unija
3	Predložitev formalnih ocen varnosti, ki jih mora potrditi regulativni organ	0	Z	Z	Z	Unija
4	Razširitev poročil MHR v celovit model upravljanja tveganja	0	0	0	Z	Z
5	Razširitev praks Unije na čezmorske dejavnosti	0	0	S	S	Unija
6	Ustanovitev pristojnega organa	0	0	0	Z	Unija
7	Ustanovitev platforme za regulativni dialog	0	0	0	Z	Unija
8	Celovita izmenjava informacij in preglednost	0	0	0	Z	Z
9	Pripravljenost na učinkovito ukrepanje v primeru večjih nesreč na morju	0	0	S	Z	Unija
10	Zagotavljanje čezmejne razpoložljivosti in združljivosti instrumentov za posredovanje	0	0	S	Z	Unija
11	Pojasnitev obsega okoljske odgovornosti	0	0	S	Z	Z

Razpredelnica 1

0 = se ne izvaja v okviru te možnosti; S = smernice/nezavezujoča zakonodaja; Z = zakonodaja; Unija = pristojna agencija Unije

Ukrepi se lahko izvajajo na različne načine, pri čemer je pogosto treba najti kompromis med učinkovitostjo in uporabnostjo. Zato so za vsako možnost politike na eni strani značilni ukrepi, ki spadajo pod določeno možnost, ter na drugi prednostni instrumenti za njihovo izvajanje.

Prednostna možnost politike je možnost 2, tj. celovita reforma dejavnosti na morju, ki bo z novimi predpisi po vsej Uniji izboljšala obvladovanje tveganja in pripravljenost na nesreče pri dejavnostih na morju. Ta možnost poleg skladnosti zagotavlja boljšo preglednost sektorja in uspešnosti regulativnih organov.

Ta možnost lahko z večjim preprečevanjem in blaženjem posledic, da se incident kljub vsemu zgodi, osnovno tveganje zmanjša za 50 %. Povprečno zmanjšanje stroškov, nastalo z zmanjšanjem tveganja (približno 103–455 milijonov EUR/leto), je večje od predvidenih skupnih stroškov izvajanja (134–140 milijonov EUR/leto). Je ugodnejša z upravnega in ekonomskega vidika, saj dodatni tekoči stroški pri možnosti 3 (približno 34 milijonov EUR/leto) ne zagotavljajo ustreznega zmanjšanja tveganja. Možnost 1+ bi pomenila izbiro s skromnim pozitivnim vplivom (12 %) in možnostmi izvajanja, medtem ko so koristi, ki jih ustvarja možnost 1, nezadostne, da bi upravičile (resda nizke) stroške.

3. PRAVNI ELEMENTI UREDBE

Predlog uredbe določa dolžnosti za izvajalce, države članice in Komisijo.

Izvajalec

Izvajalec mora dejavnosti organizirati na podlagi modela najboljše prakse, pripraviti poročilo o nevarnosti večjih nesreč in ga predložiti pristojnemu organu v oceno. Poleg tega mora regulativni organ obvestiti o vseh delih na vrtini. Za poročilo o nevarnosti večjih nesreč in obvestilo o delih na vrtini je predpisano neodvisno preverjanje varnostnokritičnih prvin. Izvajalci pripravijo notranje načrte za ukrepanje ob nesrečah, spodbujajo interoperabilnost in združljivost instrumentov za ukrepanje ter ustreznim državam članicam poročajo o incidentih ter jim pošljejo določene druge informacije v standardni obliki. Velika podjetja s sedežem v Uniji se zavežejo, da bodo med opravljanjem dejavnosti v tujini upoštevala varnostne standarde Unije za dejavnosti na morju.

Države članice

Organi držav članic, pristojni za izdajanje dovoljenj, pri odločanju o izdaji dovoljenja za raziskovanje ali izkoriščanje, ustrezno ocenijo varnost in okoljsko uspešnost (ter finančno sposobnost za odpravljanje varnostnih napak) prosilcev. Države članice ustanovijo pristojne organe za nadzor varnosti, varstva okolja in pripravljenost na nesreče ter določijo stroge standarde za inšpekcijske preglede in preiskave, ki jih dopolnijo z ustreznimi kaznimi za izvajalce v primeru kršitve dolžnosti. Države članice Komisiji redno predložijo informacije o svojih sektorjih dejavnosti na morju in ji poročajo o vseh večjih incidentih ter pridobljenih izkušnjah. Zunanje načrte za ukrepanje ob nesrečah države članice pripravijo v sodelovanju s sosednjimi državami članicami. Sprejmejo tudi ukrepe, s katerimi zagotovijo interoperabilnost strokovnega znanja ter materialnih sredstev ter s tem njihovo skupno uporabo pri posredovanju po vsej Uniji, vključno z agencijo EMSA. Države članice in sektor pripravijo načrte za ukrepanje ob nesrečah in jih redno preskušajo.

Komisija

Komisija na ravni EU ustanovi skupino organov, pristojnih za dejavnosti na morju, ki jo sestavljajo predstavniki pristojnih organov, pristojnih za naftne in plinske dejavnosti na morju v državah članicah Unije. Komisija v okviru uredbe spremeni tudi Direktivo o okoljski odgovornosti (2004/35/ES).

Pravna podlaga

Glede varstva okolja temelji osnutek uredbe na členu 192 PDEU (okolje), za zmanjšanje škodljivih vplivov na zanesljivo oskrbo z energijo v Uniji in delovanje notranjega energetskega trga pa na členu 194 (energija).

Načelo subsidiarnosti

Ukrepanje Unije se preuči samo takrat, če lahko ta uspešneje doseže cilj kot države članice ali če ukrepi držav članic ne bi imeli najboljših rezultatov.

Podjetja, ki upravljajo naftne vrtine, kot je Deepwater Horizon, so dejavna prek meja, vendar se srečujejo z zelo različnimi regulativnimi sistemi v skladu z nacionalnim pravnim redom. Sodeč po zadnjih odzivih držav članic se bodo te razlike brez ukrepanja Unije še povečale, saj

izboljšave načrtujejo v glavnem samo države v najbolj naprednih regijah, medtem ko mednarodne pobude zelo počasi napredujejo. Poleg tega brez ukrepanja Unije ne bodo odpravljene niti obstoječe težave, ki ovirajo primerjavo uspešnosti sektorja in izmenjavo znanja ter podatkov o incidentih.

Ukrepi, ki bi jih izvajale samo države članice, ne bi bili primerni za doseganje celovitega varstva okolja (vključno z odgovornostjo za onesnaženje), tj. skupnega dobra, h kateremu so se zavezale Unija in njene države članice z Okvirno direktivo o morski strategiji.

Iz nacionalnih poročil in analize tveganja, ki jo je leta 2011 opravila Komisija, izhaja, da so verjetnost večjih incidentov na morju in njihove posledice po vsej Uniji še vedno velike. Črpanje na morju čedalje pogosteje poteka tudi v Sredozemskem morju, Črnem morju in celo v Baltskem morju, kjer imajo države v nekaterih morskih regijah manj izkušenj z urejanjem dejavnosti na morju. Vendar pa z nacionalnimi ukrepi tudi v razvitih regijah (zlasti v Severnem morju) niso uspeli uvesti skupnih standardov in doseči primerljivosti podatkov.

Kljub ukrepom, ki jih zakonodaja Unije že določa (na primer na področju zdravja in varnosti pri delu) države članice brez ukrepanja EU verjetno ne bi imele sredstev, da bi skladno in pravočasno zmanjšale tveganje večjih incidentov na morju.

Načelo sorazmernosti

Člen 5 Pogodbe določa, da „noben ukrep Skupnosti ne sme prekoračiti okvirov, ki so potrebni za doseganje ciljev te pogodbe“. Da se vzpostavi potrebno ravnovesje med cilji te uredbe in predlaganimi načini za doseganje teh ciljev so bile pri pripravi uredbe upoštevani:

- i. Stroški incidenta na ploščadi Deepwater Horizon naj bi po izračunu družbe BP presegali 40 milijard EUR; podoben dogodek v vodah Unije bi lahko povzročil enako visoke stroške.
- ii. Incidenti, kakršen se je zgodil na ploščadi Deepwater Horizon, se v sektorju dejavnosti na morju dogajajo v razmaku desetih let, kar je za skrajne nevarnosti večjih nesreč pogosto.
- iii. Vrednost sektorja dejavnosti na morju v Uniji je za nacionalna gospodarstva (prihodke in zaposlovanje) ter zanesljivo oskrbo zelo visoka.
- iv. Sektor dejavnosti na morju ustvarja sorazmerno visoke prihodke za podjetja, ki se s tem ukvarjajo.
- v. Javnost ni naklonjena nadaljnjim tveganjem večjih nesreč.

Stroški ukrepov, ki so predlagani v tej uredbi (približno 134–140 milijonov EUR letno), so v primerjavi z zagotovljenim zmanjšanjem tveganja (približno 103–455 milijonov EUR/leto) majhni. Zato se ti ukrepi predlagajo kot podporni ukrepi.

Izbira instrumenta

Možnost 2 naj bi se izvedla s predlagano **uredbo**. Zaradi svoje jasnosti, skladnosti in hitrejšega izvajanja z neposredno uporabo ima prednost pred direktivo¹². Uredba bi veljala neposredno za sektor ter tako omogočila enake pogoje za vse. Izboljšala bi tudi načrtovanje ukrepov ob nesrečah, s katerimi se prepreči čezmejno onesnaženje.

Glede na medinstitucionalne sporazume o svetovalnih in strokovnih skupinah Komisije je treba skupino organov EU, pristojnih za dejavnosti na morju, ustanoviti s posebnim sklepom Komisije.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Proračunske posledice predloga znašajo približno v obdobju 2013–2016 2,5 milijona EUR, vključno z nadomestili za udeležbo v odborih. Pomoč agencije EMSA se nanaša zlasti na a) uporabo satelitskega nadzornega sistema, ki je aktiven tudi ob nesrečah na morju, in b) uporabo reševalnih plovil, ki jih organizira agencija EMSA. Reševalna plovila se najamejo samo za ta namen, operativne stroške pa krije prizadeta obmorska država, ki zaprosi za posredovanje. Uredba (ES) 2038/2006 določa večletni finančni okvir za odzivanje na onesnaževanje za obdobje 2007–2013. Komisija tega okvira ne namerava spremeniti. To pomeni, da za agencijo EMSA v obdobju 2007–2013 niso predvideni dodatni stroški. Če bi v obdobju 2014–2020 za agencijo nastali dodatni stroški, bi se ti poravnali predvsem s prerazporeditvijo že odobrenih sredstev.

5. DODATNE INFORMACIJE

Sprememba obstoječe zakonodaje

Sprejetje uredbe vključuje spremembo Direktive 2004/35/ES (okoljska odgovornost).

Prenos pooblastil

Uredba določa oblikovanje tehničnih podrobnosti za enotno obliko poročila z delegiranim aktom in morebitnimi dopolnitvami tehničnih prilog z izvedbenim aktom.

Evropski gospodarski prostor in Energetska skupnost

Predlog ima lahko pomen za EGP in Energetsko skupnost.

¹² Pri drugih pravnih aktih, ki urejajo sektorje z visokim tveganjem/visoko vrednostjo, so imele v preteklosti prednost direktive (npr. direktiva IPPC ali SEVESO II), medtem ko so bile pri sektorjih z visokim tveganjem ožjega obsega, kot je civilno letalstvo, za pravni okvir pogosto izbrane uredbe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o varnosti dejavnosti iskanja, raziskovanja in izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na morju

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹³,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹⁴,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 191 PDEU določa cilje za ohranjanje, varstvo in izboljšanje kakovosti okolja ter uvaja obveznost, v skladu s katero mora vse ukrepe Unije podpirati visoka raven varstva, ki temelji na previdnostnem načelu in preventivnem delovanju ter skrbni in preudarni rabi naravnih virov.
- (2) Ta uredba naj bi zmanjšala pogostost večjih nesreč pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju in omejila njihove posledice ter tako povečala zaščito morskega okolja in obalnih gospodarstev pred onesnaženjem, določila minimalne pogoje za varno iskanje, raziskovanje in izkoriščanje nafte in zemeljskega plina na morju, omejila morebitne prekinitve domače proizvodnje energije v Uniji ter izboljšala mehanizme za ukrepanje ob nesrečah.
- (3) Ta uredba se ne uporablja samo za prihodnje naprave in dejavnosti, temveč se s pridržkom prehodnih sporazumov uporablja tudi za obstoječe naprave.
- (4) Zaradi nesreč, ki so jih povzročile naftne in plinske dejavnosti na morju leta 2010, zlasti v Mehiškem zalivu, so bili pregledane politike za zagotavljanje varnih dejavnosti

¹³ UL C, , str. .

¹⁴ UL C, , str. .

na morju. Pregled je začela opravljati Komisija, ki je svoje stališče o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju izrazila v sporočilu „Soočanje z izzivom varnosti pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju“ z dne 13. oktobra 2010. Evropski parlament je v zvezi s tem 7. oktobra 2010 in 13. septembra 2011 sprejel resoluciji. Ministri za energijo držav članic so stališča izrazili v Sklepih Sveta za energijo 3. decembra 2010.

- (5) Tveganja večjih nesreč pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju so velika. Z zmanjšanjem tveganja onesnaževanja morskih voda mora ta pobuda prispevati k varstvu morskega okolja, zlasti k doseganju dobrega okoljskega stanja najpozneje do leta 2020, kot je določeno v členu 1(1) Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morskimi strategiji)¹⁵.
- (6) Okvirna direktiva o morskimi strategiji določa, da je treba upoštevati skupen vpliv vseh dejavnosti na morskem okolju, je okoljski steber celostne pomorske politike. Ta politika ureja naftne in plinske dejavnosti na morju, saj določa, da se posebni vidiki posameznih gospodarskih sektorjev povežejo s splošnim ciljem celovitega razumevanja oceanov, morij in obalnih območij, da se ob upoštevanju vseh gospodarskih, okoljskih in socialnih vidikov s pomorskim prostorskim načrtovanjem in znanjem o morju oblikuje povezan pristop do morij.
- (7) Podjetja, ki opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, so prisotna v številnih regijah Unije, pričakovati pa je tudi nov regionalni razvoj v vodah Unije. Črpanje nafte in zemeljskega plina na morju je pomemben del zanesljive oskrbe z energijo na ravni EU.
- (8) Veljavni razdrobljeni regulativni okvir, ki ureja varnost dejavnosti na morju v Evropi, in sedanje varnostne prakse v sektorju ne zagotavljajo, da je tveganje nesreče na morju zmanjšano po vsej Uniji in da se v primeru nesreče v vodah Unije pravočasno uporabi najučinkovitejši ukrep. Z veljavnimi ureditvami glede odgovornosti ni vedno mogoče jasno opredeliti odgovorne osebe ali pa ta oseba ni sposobna oziroma ni dolžna plačati vseh stroškov sanacije škode, ki jo je povzročila.
- (9) V skladu z Direktivo 1994/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov[1] se naftne in plinske dejavnosti na morju v Uniji lahko opravljajo po pridobitvi dovoljenja. Pri tem mora pristojni organ upoštevati tehnična in finančna tveganja in po potrebi predhodno odgovornost prosilcev, ki prosijo za izdajo izključnih dovoljenj za raziskovanje in izkoriščanje. Zagotoviti je treba, da pristojni organ pri preučevanju tehnične in finančne sposobnosti imetnika dovoljenja temeljito preveri, ali je ta sposoben zagotavljati stalno varnost in učinkovitost dejavnosti pod vsemi predvidljivimi pogoji.
- (10) Pojasniti je treba, da so imetniki dovoljenj za opravljanje dejavnosti na morju v skladu z Direktivo 94/22/ES tudi potencialni odgovorni „izvajalci“ po Direktivi 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi

¹⁵ UL L 164, 25.6.2008, str. 19.

s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode¹⁶ in da ne smejo biti upravičeni svoje odgovornosti prenašati na tretje osebe, s katerimi sklenejo pogodbo.

- (11) Čeprav splošno dovoljenje na podlagi Direktive 94/22/ES imetnikom zagotavlja pravice do raziskovanja ali izkoriščanja nafte oziroma plina na določenem območju, morajo države članice dejanske dejavnosti na tem področju stalno strokovno regulativno nadzorovati, da zagotovijo učinkovit nadzor, katerega namen je preprečevanje večjih nesreč in omejevanje njihovega vpliva na ljudi, okolje in zanesljivo oskrbo z energijo.
- (12) V skladu z Direktivo 85/337/EGS, kakor je bila spremenjena, ki ureja dejavnosti raziskovanja in izkoriščanja nafte in plina, je treba pri projektih, ki bi lahko med drugim zaradi svoje narave, obsega ali lokacije bistveno vplivali na okolje, oceniti njihov vpliv in jim dati soglasje za izvedbo. Če za dejavnost velja zahteva po soglasju za izvedbo, je treba v skladu z Direktivo 85/337/EGS zagotoviti učinkovito udeležbo javnosti v skladu s Konvencijo Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UNECE) o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah.
- (13) V Uniji že obstajajo primeri dobrih standardov v nacionalnih regulativnih praksah, povezanih z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju. Vendar pa se te po Uniji uporabljajo nedosledno, nobena od držav članic pa v svojo zakonodajo še ni vključila vseh najboljših regulativnih praks, katerih namen je preprečevanje večjih nesreč na morju ali omejevanje njihovih posledic za ljudi in okolje. Najboljše regulativne prakse morajo zagotoviti učinkovito ureditev na področju varnosti in okolja, tako da skupnemu pristojnemu organu („pristojni organ“) podelijo ustrezne naloge, ta pa lahko črpa sredstva ene ali več nacionalnih agencij.
- (14) Ko izvajalec z dovoljenjem pridobi pravico do raziskovanja ali črpanja nafte in zemeljskega plina, države članice pristojnemu organu dajo zakonska pooblastila za sprejemanje izvršilnih ukrepov, vključno s prekinitvijo dejavnosti, da zagotovi zadostno varstvo delavcev in okolja.
- (15) Učinkovitost pristojnega organa pri preverjanju ustreznosti obvladovanja nevarnosti večjih nesreč s strani imetnika dovoljenja ali izvajalca je neposredno odvisna od regulativne politike, sistemov in strokovnega znanja pristojnega organa na tem področju. Ne glede na pravico izvajalca, ki ima dovoljenje za raziskovanje ali črpanje nafte in zemeljskega plina, je pristojni organ pooblaščen za sprejemanje izvršilnih ukrepov, vključno s prekinitvijo dejavnosti, da zagotovi zadostno varstvo delavcev in okolja. Za opravljanje teh nalog mora država članica pristojnemu organu zagotoviti ustrezna sredstva.
- (16) Da se gospodarski razvoj ter predpisi o okolju in varnosti ustrezno ločijo, mora biti pristojni organ dokazano neodvisen od gospodarske podpore.
- (17) Resne nevarnosti večjih nesreč pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju, zlasti v okviru postopkovne varnosti, varne hrambe ogljikovodikov, strukturne celovitosti, preprečevanja požara in eksplozij, evakuacije in reševanja ter omejevanja

¹⁶ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

vplivov na okolje po večjih nesrečah zahtevajo usmerjene in prilagojene predpise, ki upoštevajo posebne nevarnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju.

- (18) Ta uredba se mora uporabljati ne glede na zahteve iz drugih predpisov Unije, zlasti s področja zdravja in varnosti pri delu, tj. Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu¹⁷ ter Direktive Sveta 92/91/EGS z dne 3. novembra 1992 o minimalnih zahtevah za izboljšanje varnosti in zdravja pri delu za delavce v dejavnostih pridobivanja rudnin z vrtnjem (enajsta posebna direktiva po členu 16(1) Direktive 89/391/EGS)¹⁸.
- (19) Ureditev na morju mora veljati za dejavnosti, ki se opravljajo na fiksnih kot tudi mobilnih napravah, ter za celoten življenjski cikel dejavnosti raziskovanja in izkoriščanja, ki segajo vse od snovanja do razgradnje in trajne opustitve dejavnosti.
- (20) Najboljše delovne prakse, ki trenutno obstajajo na področju preprečevanja večjih nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju, temeljijo na doseganju zelenih rezultatov z oceno tveganja in zanesljivimi sistemi za upravljanje.
- (21) V okviru najboljših delovnih praks Unije se od lastnikov oziroma izvajalcev na napravah, vključno z mobilnimi naftnimi ploščadmi, zahteva, da razvijejo učinkovito podjetniško politiko, sprejmejo ustrezne ureditve za preprečevanje večjih nesreč ter za vse nevarne dejavnosti, ki bi se lahko opravljale na teh napravah, izčrpno in sistematično opredelijo vse možne nevarnosti večjih nesreč. Te najboljše prakse zahtevajo tudi ocenjevanje verjetnosti in posledic ter potreben nadzor nad takšnimi možnostmi nesreč v okviru celovitega sistema za upravljanje varnosti. Takšna politika in ureditve morajo biti jasno opredeljene v dokumentu (v „poročilu o nevarnosti večjih nesreč“). Poročilo mora biti primerljivo z dokumentom o varnosti in zdravju pri delu iz Direktive 92/91/ES in ga dopolnjevati ter vsebovati tudi določbe o oceni tveganja za okolje in načrtih za ukrepanje ob nesrečah. Poročila o nevarnosti večjih nesreč bi bilo treba predložiti pristojnemu organu, da se opravi postopek izdaje soglasja.
- (22) Da se ohrani učinkovitost obvladovanja tveganja večjih nesreč v vodah Unije, je treba pri pripravi poročila o nevarnosti večjih nesreč upoštevati vse pomembne vidike življenjskega ciklusa naprave za izkoriščanje, vključno z zasnovo, delovanjem, dejavnostmi v povezavi z drugimi napravami, večjimi spremembami in končno opustitvijo. Poročilo je treba predložiti pristojnemu organu, tako da se dejavnosti lahko začnejo opravljati šele, če pristojni organ poročilo o nevarnosti večjih nesreč sprejme po ustreznem postopku za izdajo soglasja.
- (23) Vrtnje in popravila naftnih in plinskih vrtin se lahko opravljajo samo z napravami, ki lahko tehnično obvladujejo vse predvidljive nevarnosti na kraju vrtine in za katere je bilo poročilo o nevarnosti večjih nesreč sprejeto.
- (24) Izvajalec dejavnosti vrtnja mora poleg tega, da uporablja ustrezno napravo, pripraviti tudi podrobne načrte, ki veljajo za posebne okoliščine in nevarnosti posameznih del na vrtini ter v skladu z najboljšimi praksami v Uniji zagotovi, da zasnovo vrtine pregleda neodvisen strokovnjak. Izvajalec dejavnosti vrtnja pristojne organe obvesti o načrtih

¹⁷ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

¹⁸ UL L 348, 28.11.1992, str. 9.

na vrtini, pri čemer pristojnemu organu zagotovi dovolj časa, da lahko ta za predvidena dela na vrtini sprejme potrebne ukrepe.

- (25) Da se zagotovita varna zasnova in neprekinjena varnost pri opravljanju dejavnosti, mora sektor spoštovati najboljše razpoložljive prakse, določene z veljavnimi standardi in smernicami, ter jih dopolnjevati z novim znanjem in dognanji po načelu nenehnega izboljševanja; izvajalci in pristojni organi morajo pri pripravi novih ali izboljšanih standardov in smernic med seboj sodelovati in pri tem upoštevati izkušnje, pridobljene pri nesreči na ploščadi Deepwater Horizon in drugih večjih nesrečah na morju, ter nemudoma naročiti pripravo najpomembnejših smernic in standardov.
- (26) Zaradi večplastnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju izvajalci za izvajanje najboljših praks potrebujejo sistem za neodvisno strokovno preverjanje varnostnokritičnih prvin, ki ga opravi tretja oseba.
- (27) Najboljše prakse, ki jih je treba izvajati v Uniji, morajo izpolnjevati zahteve iz Uredbe 391/2009/ES o skupnih pravilih in standardih za organizacije za tehnični nadzor in pregled v zvezi z mobilnimi napravami, ki niso namenjene za izkoriščanje, ter iz enakovrednega standarda, ki ga je sprejela Mednarodna pomorska organizacija¹⁹.
- (28) Pri oceni tveganja, ki je del poročila o nevarnosti večjih nesreč, je treba upoštevati tveganje za okolje, vključno z vplivi podnebnih razmer in podnebnih sprememb na dolgoročno prilagodljivost naprav; ker imajo lahko naftne in plinske dejavnosti na morju večje škodljive vplive tudi v drugih državah članicah, je treba v skladu s Konvencijo o presoji čezmejnih vplivov na okolje določiti posebne določbe in jih uporabljati.
- (29) Da se zagotovi učinkovito ukrepanje v izrednih okoliščinah, morajo izvajalci pripraviti načrte za ukrepanje ob nesrečah na določenih krajih, ki bodo temeljili na možnih tveganjih in nevarnostih iz poročila o nevarnosti večjih nesreč; te načrte morajo predložiti pristojnim organom in po potrebi imeti vsa sredstva za takojšnje izvrševanje navedenih načrtov.
- (30) Da se ustrezni varnostni vidiki ne bi spregledali ali zanemarili, je treba oblikovati in spodbujati ustrezna sredstva za poročanje o teh vidikih in zaščito prijaviteljev nepravilnosti.
- (31) Izmenjava primerljivih podatkov med državami članicami je težavna in nezanesljiva, ker za podatkovno poročanje ni enotne oblike, ki bi jo uporabljale vse države članice. Enotna oblika podatkovnega poročanja, ki bi jo uporabljali izvajalci pri poročanju državam članicam, bi zagotovila pregledno varnost in okoljsko uspešnost izvajalcev ter javni dostop do ustreznih primerljivih informacij o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju, ki bi veljale za vso Unijo, pomagala pa bi tudi pri širjenju izkušenj, pridobljenih v večjih in skorajšnjih nesrečah.
- (32) Da se zagotovijo enotni pogoji za izmenjavo informacij in spodbujanje preglednosti uspešnosti dejavnosti na morju, je treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila se morajo izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega

¹⁹ Kodeks za izdelovanje in opremljanje mobilnih vrtalnih enot na morju, 2. december 2009 (kodeks MODU 2009)

parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije²⁰.

- (33) Ustrezni izvedbeni akti se morajo sprejemati po svetovalnem postopku, da se zagotovi dosledna izmenjava ustreznih podatkov po vsej Uniji.
- (34) Da se okrepi zaupanje javnosti v pravilnost in celovitost vseevropskih dejavnosti na morju, morajo države članice pripraviti poročila o dejavnosti in nesrečah ter Komisijo nemudoma obvestiti o večjih nesrečah, Komisija pa mora redno objavljati poročila o obsegu dejavnosti v EU in trendih na področju varnosti ter okoljske uspešnosti dejavnosti na morju.
- (35) Sodeč po izkušnjah je treba zagotoviti zaupnost občutljivih podatkov, da se spodbudi odprt dialog med pristojnim organom in izvajalcem. Dialog med izvajalci dejavnosti na morju in vsemi državami članicami mora zato temeljiti na ustreznih veljavnih mednarodnih instrumentih in pravnem redu EU o dostopu do ustreznih informacijah o okolju ter zahtevah za varnost in varstvo okolja.
- (36) Koristi sodelovanja med organi, ki urejajo dejavnosti na morju, jasno ponazarjajo dejavnosti Foruma organov, pristojnih za dejavnosti v Severnem morju, in Mednarodnega foruma regulativnih organov. Podobno sodelovanje je treba vzpostaviti po vsej Uniji, da se na delovni ravni podpre učinkovito sodelovanje med nacionalnimi predstavniki in Komisijo.
- (37) Ukrepanje ob nesrečah in načrtovanje izrednih ukrepov v primeru večjih nesreč na morju bo še učinkovitejše, če bo med samimi državami članicami kakor tudi med njimi in sektorjem vzpostavljeno sistematično in načrtovano sodelovanje in če bo zagotovljena izmenjava združljivih sredstev, vključno s strokovnim znanjem. V okviru teh ureditev je treba po potrebi izkoristiti tudi obstoječa sredstva in pomoč, ki so na voljo znotraj Unije, zlasti prek Evropske agencije za pomorsko varnost in mehanizma EU na področju civilne zaščite.
- (38) Pri izpolnjevanju obveznosti iz te uredbe je treba upoštevati, da so morske vode v suverenosti držav članic oziroma pod njihovo jurisdikcijo, sestavni del štirih morskih regij iz člena 4(1) Direktive 2008/56/ES, tj. Baltskega morja, Severovzhodnega Atlantskega oceana, Sredozemskega morja in Črnega morja. Zato je treba okrepiti uskladitev s tretjimi državami s suverenostjo ali jurisdikcijo nad vodami v teh morskih regijah. Ustrezen okvir sodelovanja predstavljajo regionalne konvencije o morjih po členu 3(10) Direktive 2008/56/ES.
- (39) V zvezi s Sredozemskim morjem se s to uredbo sprejemajo potrebni ukrepi za pristop Evropske unije k Protokolu o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaževanjem zaradi raziskovanja in izkoriščanja epikontinentalnega pasu ter morskega dna in podzemlja (protokol o dejavnostih na morju) in Konvenciji o varstvu morskega okolja in obalnega območja Sredozemlja (konvencija iz Barcelone), ki je bila odobrena s Sklepom Sveta 77/585/EGS²¹.

²⁰ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

²¹ UL L 240, 19.9.1977, str. 1.

- (40) Posebno pozornost je treba nameniti okoljski problematiki v zvezi z vodami Arktike, ki je sosednje morsko okolje s posebnim pomenom za Skupnost, da se zagotovi varstvo okolja na Arktiki pri vseh dejavnostih na morju, vključno z raziskovanjem.
- (41) Nacionalni zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah morajo temeljiti na ocenah tveganja, ki se opravijo med pripravo poročila o nevarnosti večjih nesreč. Pri s tem povezanih načrtih za ukrepanje ob nesrečah na določenih krajih, katerih namen je obvladovanje nesreč, je treba upoštevati najnovejše smernice za ocenjevanje in kartiranje tveganj na področju obvladovanja nesreč (delovni dokument služb Komisije SEC(2010) 1626 konč. z dne 21. 12. 2010).
- (42) Za učinkovito ukrepanje ob nesrečah sta potrebna takojšnje ukrepanje izvajalca in tesno sodelovanje s pristojnimi organi, ki med nadaljnjim razvojem dogodkov usklajujejo zagotavljanje dodatnih sredstev. Sem spada tudi temeljita preiskava nesreče, ki se mora začeti nemudoma, da se zagotovi minimalna izguba ustreznih informacij in dokazov. Pristojni organi morajo po nesreči sprejeti ustrezne sklepne ugotovitve in potrebne ukrepe.
- (43) Da se zahteve iz te uredbe učinkovito izvajajo, je treba uvesti učinkovite in sorazmerne kazni.
- (44) Da se predlagane minimalne zahteve prilagodijo najnovejšemu tehnološkemu razvoju in ustreznim praksam, je treba Komisijo pooblastiti za spreminjanje zahtev iz prilog k tej uredbi po postopku iz člena 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
- (45) Da se pri opravljanju plinskih in naftnih dejavnostih na morju preprečijo večje nesreče in omejijo njihove posledice, je treba v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 182/2011 Komisijo pooblastiti za sprejemanje pravnih aktov, ki določajo minimalne temeljne zahteve za te dejavnosti v skladu z načeli iz te uredbe, zlasti iz prilogah. Zlasti je pomembno, da Komisija med pripravami opravi ustrezna posvetovanja, vključno s strokovnjaki.
- (46) Komisija mora pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da pomembne dokumente hkratno, pravočasno in ustrezno predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (47) Poleg ukrepov iz te uredbe mora Komisija preučiti tudi druge možnosti, s katerimi bi lahko izboljšala preprečevanje nesreč na morju pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti ter blaženje njihovih učinkov.
- (48) Ker obstoječi instrumenti finančnega jamstva, vključno z ureditvami o razpršitvi tveganja, ne morejo izravnati vseh možnih posledic izrednih nesreč, mora Komisija še naprej dodatno analizirati in preučiti ustrezne ukrepe, da bi zagotovila ustrezen trden sistem odgovornosti za škodo, nastalo pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju, ter zahteve glede finančne sposobnosti, vključno z razpoložljivostjo ustreznih instrumentov finančne varnosti ali drugih ureditev.
- (49) Na ravni Unije je pomembno, da se tehnični standardi dopolnijo z ustreznim pravnim okvirom s področja varnosti proizvodov, ki veljajo za vse naprave v vodah Unije in ne samo na nemobilne črpalne naprave. Komisija mora zato dodatno analizirati varnostne standarde za proizvode, ki veljajo za naftne in plinske dejavnosti na morju –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet in področje uporabe

1. Ta uredba določa minimalne zahteve za sektor in nacionalne organe, ki so vključeni v naftne in plinske dejavnosti na morju, ki se opravljajo na podlagi izdanega dovoljenja v skladu z Direktivo 94/22/ES.
2. Ta uredba se uporablja za vse naftne in plinske dejavnosti na morju iz člena 2.
3. Ta uredba se uporablja za vse ustrezne naprave, podmorske naprave in povezano infrastrukturo v vodah držav članic, vključno z njihovimi izključnimi ekonomskimi conami in epikontinentalnimi pasovi po Konvenciji Združenih narodov o pomorskem pravu (UNCLOS).
4. Ta uredba naj bi prispevala k doseganju ciljev Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja.
5. Določbe iz te uredbe se uporabljajo ne glede na ustrezno zakonodajo Unije, zlasti o zdravju in varnosti delavcev pri delu, tj. direktivi Sveta 89/391/EGS in 92/91/EGS.
6. Ta uredba se uporablja ne glede na direktive 85/337/ES, 2008/1/ES in 2003/4/ES.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi pomeni:

1. „sprejemljivo“: največjo možno mero tveganja večje nesreče, do katere dodatno vložen čas, sredstva ali stroški tveganja bistveno ne zmanjšajo;
2. „sprejetje“: pisna predložitev pozitivnih sklepnih ugotovitev, ki jih pristojni organ predloži izvajalcu po pregledu njegovega poročila o nevarnosti večjih nesreč v skladu z zahtevami iz te uredbe;
3. „dovoljenje“: dovoljenje v skladu z Direktivo 94/22/ES;
4. „skupna dejavnost“: dejavnost, ki se opravlja na nečrpalni napravi in drugi napravi oziroma napravah za namene, povezane z drugimi napravami, zaradi česar bistveno vpliva na tveganje varnosti oseb ali varstvo okolja na eni od teh naprav oziroma vseh napravah;
5. „začetek opravljanja dejavnosti“: čas, ko se na napravi prvič opravljajo dejavnosti, za katere je bila zasnovana;

6. „pristojni organ“: organ, imenovan v skladu s to uredbo in odgovoren za naloge, povezane z njenim področjem uporabe;
7. „povezana infrastruktura“: opremo, cevovod ali druge naprave na morju nad vodno gladino ali pod njo, ki se uporabljajo za prevoz nafte in zemeljskega plina v drugo napravo v bližini, obrate za predelavo ali skladiščenje na kopnem ali za prevoz in natovarjanje nafte na tankerje, ki vozijo med obalo in ploščadjo;
8. „postopek za izdajo soglasja“: postopek, s katerim pristojni organ temeljito oceni vse ustrezne informacije o načrtovanih naftnih in plinskih dejavnostih na morju in ki se konča s sprejetjem poročila o nevarnosti večjih nesreč in brez zadržkov zoper dela na vrtini ali skupne dejavnosti, o katerih pristojni organ obvestijo izvajalci;
9. „izključno območje“: območje okrog naprave, ki ga določi država članica in v katerem je opravljanje nepovezanih dejavnosti prepovedano;
10. „dovoljenje za raziskovanje“: dovoljenje, ki ga država članica izda za raziskovanje nafte in zemeljskega plina v podzemeljskih plasteh območja, za katerega je bilo izdano dovoljenje, vendar ne tudi za črpanje nafte in zemeljskega plina za komercialne namene;
11. „zunanji načrt za ukrepanje ob nesrečah“: lokalno, nacionalno ali regionalno strategijo za preprečevanje stopnjevanja ali omejevanje posledic nesreče, nastale pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju, pri kateri so bila poleg sredstev iz notranjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah uporabljena vsa razpoložljiva sredstva;
12. „neodvisno preverjanje s strani tretje osebe“: ocenjevanje in potrditev veljavnosti določenih pisnih izjav, ki ju opravi fizična ali pravna oseba, ki ni pod nadzorom ali vplivom avtorja izjav;
13. „sektor“: zasebna podjetja, ki so neposredno vključena v opravljanje naftnih in plinskih dejavnosti na morju v skladu s to uredbo ali katerih dejavnosti so s temi dejavnostmi tesno povezane;
14. „naprava“: nečrpalna ali črpalna naprava;
15. „notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah“: pregled ukrepov, ki ga pripravijo izvajalci v skladu z zahtevami iz te uredbe, da bi preprečili stopnjevanje ali omejili posledice nesreče, nastale pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju znotraj izključnega območja okrog naprave;
16. „območje, za katero je bilo izdano dovoljenje“: geografsko območje, za katerega velja dovoljenje na podlagi Direktive 94/22/ES;
17. „imetnik dovoljenja“: imetnika dovoljenja za opravljanje dejavnosti na morju v skladu z Direktivo 94/22/ES;
18. „večja nesreča“: dogodek, kot sta požar ali eksplozija, bistveno izgubo nadzora nad vrtino ali bistveno uhajanje ogljikovodikov v okolje, bistveno škodo na napravi ali njeni opremi, izgubo strukturne celovitosti naprave in vsak drug dogodek, pri katerem izgubi življenje ali se težko poškoduje pet ali več oseb, ki opravljajo dejavnosti na napravi ali v zvezi z njo;

19. „nevarnost večje nesreče“: stanje, ki se lahko konča z večjo nesrečo;
20. „nečrpalna naprava“: napravo, razen črpalne naprave, ki se uporablja za črpanje za raziskovalne namene in kot podpora črpalni napravi;
21. „naftne in plinske dejavnosti na morju“: vse dejavnosti, povezane z raziskovanjem, izkoriščanjem ali predelavo nafte in zemeljskega plina na morju. Sem spada tudi prevoz nafte in zemeljskega plina prek infrastrukture na morju, ki je povezana z napravo ali podmorsko napravo;
22. „izvajalec“: izvajalca dejavnosti na črpalni napravi ali lastnika nečrpalne naprave ter izvajalca del na vrtini. Za izvajalca in imetnika dovoljenja velja opredelitev pojma iz člena 2(6) Direktive 2004/35/ES;
23. „izvajalec dejavnosti na napravi za izkoriščanje“: osebo, ki jo imenuje imetnik dovoljenja za upravljanje in nadzorovanje glavnih nalog črpalne naprave;
24. „lastnik“: osebo, ki je pravno upravičena, da nadzira dejavnosti na nečrpalni napravi;
25. „izkoriščanje nafte in zemeljskega plina“: komercialno črpanje nafte in zemeljskega plina iz podzemeljskih plasti območja, za katero je bilo izdano dovoljenje, vključno s predelavo nafte in zemeljskega plina na morju ter njunim prevozom prek priključene infrastrukture, vključno s cevmi in strukturami ter glavami vrtin na morskem dnu oziroma skladiščenjem zemeljskega plina v nadzemnih formacijah za ponovno pridobivanje zemeljskega plina;
26. „naprava za izkoriščanje“: napravo, ki se uporablja za črpanje nafte in plina;
27. „dovoljenje za izkoriščanje“: dovoljenje, ki ga država članica izda za črpanje nafte in plina; .
28. „javnost“: eno ali več fizičnih ali pravnih oseb in v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso njihova združenja, organizacije ali skupine;
29. „ustrezen organ“ (pri ukrepanju ob nesrečah na morju): organizacijo države članice, ki prva ukrepa ob nesrečah in je odgovorna za začetek izvajanja ukrepov ob večjih nesrečah, nastalih pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju;
30. „tveganje“: verjetnost, da bodo ob določenem času ali v določenih okoliščinah nastali določeni učinki;
31. „ustrezen“: popolnoma ustrezen za določeno zahtevo ali okoliščino, utemeljen na objektivnih dokazih in dokazan z analizo, primerjavo z ustreznimi standardi ali drugimi rešitvami, ki jih v podobnih okoliščinah uporabljajo drugi organi ali sektor;
32. „delo na vrtini“: črpanje iz vrtine za raziskovalne namene ali namene izkoriščanja, vključno z začasno zaustavitvijo del, popravirom ali spremembami na vrtini, trajno opustitvijo ali vse drugimi dejavnostmi na vrtini, ki lahko povzročijo naključno razlitje tekočin ali tveganje večje nesreče;
33. „izvajalec del na vrtini“: osebo, ki jo imetnik dovoljenja imenuje za načrtovanje in opravljanje del na vrtini.

POGLAVJE II

PREPREČEVANJE NEVARNOSTI VEČJIH NESREČ PRI NAFTNIH IN PLINSKIH DEJAVNOSTIH NA MORJU

Člen 3

Splošna načela in obvladovanje tveganja pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju

1. Izvajalci sprejmejo vse ustrezne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju. Pristojni organi nadzorujejo, ali izvajalci to obveznost izpolnjujejo.
2. Izvajalci zagotovijo, da vsi subjekti, s katerimi je bila sklenjena pogodba za opravljanje posebnih nalog na zadevnih napravah, prav tako ravnajo v skladu z zahtevami iz te uredbe, zlasti iz Prilog IV in V k tej uredbi. Dejstvo, da so dejanja ali opustitve dejanj, ki so povzročile večje nesreče ali k njim prispevali, izvršili takšni subjekti ali njihovi zaposleni, izvajalca ne razbremenjuje odgovornosti iz te uredbe.
3. Če kljub temu pride do večje nesreče, izvajalci in pristojni organi sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da bi omejili njihove posledice za zdravje ljudi in okolje in da ne bi, če je mogoče, resno prekinili izkoriščanje nafte in zemeljskega plina v Uniji.
4. Naftne in plinske dejavnosti na morju, ki jih ureja ta uredba, se opravljajo na podlagi sistematične ocene verjetnosti nevarnih dogodkov in njihovih posledic ter izvajanja nadzornih ukrepov, da bi bila tveganja večjih nesreč za ljudi, okolje in sredstva na morju sprejemljiva.

Člen 4

Varnostni vidiki odobritve naftnih in plinskih dejavnosti na morju na podlagi Direktive 94/22/ES

1. Pri odločitvah o izdaji dovoljenj za naftne in plinske dejavnosti na morju na podlagi Direktive 94/22/ES se upošteva sposobnost prosilcev, da izpolnijo zahteve za določene dejavnosti v okviru tega dovoljenja, ki so določene v ustreznem pravnem redu Unije, zlasti v tej uredbi.
2. Predvsem se pri ocenjevanju tehnične in finančne sposobnosti subjektov, ki zaprosijo za dovoljenje za naftne in plinske dejavnosti na morju, ustrezno upoštevajo tveganje, nevarnosti in vse druge pomembne informacije o zadevnem območju ter posamezno fazo dejavnosti raziskovanja in izkoriščanja, kot tudi finančna sposobnost prosilcev, vključno z vsemi finančnimi jamstvi in sposobnostjo, da krije odgovornosti, ki bi lahko izhajale iz zadevnih naftnih in plinskih dejavnosti na morju, zlasti odgovornost za okoljsko škodo.
3. Dovoljenja za dejavnosti raziskovanja nafte in zemeljskega plina na morju ter dejavnosti izkoriščanja se izdajo ločeno.
4. Organi za izdajanje dovoljenj na podlagi Direktive 94/22/ES pri ocenjevanju tehnične in finančne sposobnosti subjektov, ki zaprosijo za dovoljenje za naftne in

plinske dejavnosti na morju, upoštevajo tveganja, nevarnosti in vse druge pomembne informacije o zadevni lokaciji in posamezno fazo dejavnosti raziskovanja in izkoriščanja.

Člen 5

Udeležba javnosti v postopkih izdajanja dovoljenj

1. Države članice javnosti zagotovijo, da se lahko ta pravočasno in dejansko v skladu z zahtevami iz Priloge I k tej uredbi udeleži postopkov izdajanja dovoljenj pod njihovo jurisdikcijo. Ti postopki so postopki iz Priloge II k Uredbi 2003/35/ES.
2. Države članice lahko določijo podrobnejše ureditve za obveščanje javnosti in posvetovanje z njo.
3. Udeležba javnosti se organizira tako, da razkritje informacij in udeležba javnosti ne ogrožata varnosti naftnih in plinskih naprav na morju ter njihovega delovanja.

Člen 6

Soglasje za naftne in plinske dejavnosti na morju v območjih, za katera je bilo izdano dovoljenje

1. Naprave na območjih, za katera je bilo izdano dovoljenje, upravljajo samo imetniki dovoljenj ali subjekti, s katerimi sklenejo pogodbo in jih v ta namen imenujejo ter ki jih odobrijo države članice.
2. Če pristojni organ meni, da oseba, ki jo je imenoval imetnik dovoljenja, ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti na napravi ali vrtini, o tem obvesti imetnika dovoljenja, ki prevzame vse dolžnosti izvajalca dejavnosti v skladu s to uredbo.
3. Naprave v skladu z odstavkom 1 ne smejo začeti ali nadaljevati opravljanja dejavnosti, če se v skladu s pogoji in roki iz členov 10 in 11 ne predloži poročilo o nevarnosti večjih nesreč in če ga pristojni organ ne sprejme v skladu s to uredbo.
4. Dela na vrtini in skupne dejavnosti se ne smejo opravljati, če za napravo ni bilo sprejeto poročilo o nevarnosti večjih nesreč v skladu z odstavkom 3 tega člena. Poleg tega se dejavnosti ne smejo začeti in opravljati, če v skladu s pogoji in roki iz členov 13 in 14 pristojnemu organu ni bilo predloženo obvestilo o delih na vrtini in skupnih dejavnostih ali če pristojni organ izrazi zadržke zoper vsebino obvestila.

Člen 7

Odgovornost za okoljsko škodo

1. Imetnik dovoljenja je v skladu z Direktivo 2004/35/ES odgovoren za preprečevanje in sanacijo okoljske škode, nastalo pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju, ki jih opravlja imetnik dovoljenja ali kateri koli subjekt, ki je na podlagi pogodbe z imetnikom dovoljenja vključen v naftne in plinske dejavnosti na morju. Postopek za izdajo soglasja za dejavnosti v skladu s to uredbo ne posega v odgovornost imetnika dovoljenja.

Člen 8
Pristojni nacionalni organ

1. Države članice, pod jurisdikcijo katerih se opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, imenujejo pristojni organ, ki je pristojen za naloge iz te uredbe.
2. Pristojni organi, imenovani na podlagi odstavka 1, so pristojni za naslednje naloge:
 - (a) ocenjevanje in sprejetje poročil o nevarnosti večjih nesreč, ocenjevanje obvestil o zasnovi in ocenjevanje obvestil o delih na vrtini ali skupnih dejavnostih ter drugih dokumentih, ki so bili predloženi pristojnemu organu;
 - (b) opravljanje inšpekcijskih pregledov in preiskav ter sprejemanje izvršilnih ukrepov;
 - (c) pripravo poročil na podlagi te uredbe.
3. Pristojni organ se organizira v skladu z določbami člena 19, da se zagotovijo neodvisno izvajanje možnih nasprotujočih si nalog, strokovno znanje in splošna učinkovitost pri urejanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju.
4. Države članice zagotovijo, da ima pristojni organ ustrezna sredstva za opravljanje svojih nalog v skladu s to uredbo.
5. Pristojni organ si prizadeva pripraviti in izvajati dogovorjene ali skupne postopke, ki se zahtevajo za opravljanje nalog na podlagi te uredbe in izpolnjevanje zahtev na podlagi druge veljavne zakonodaje Unije. Če pristojni organ sestavlja več agencij, se morajo slednje izogniti podvajanju regulativnih nalog.

POGLAVJE III
PRIPRAVA IN OPRAVLJANJE NAFTNIH IN PLINSKIH DEJAVNOSTI NA MORJU NA
PODLAGI OCENE TVEGANJA

Člen 9
Pogoji za opravljanje dejavnosti na napravah na morju

1. Pod pogojem, da izvajalec dejavnosti na napravi za izkoriščanje ali napravi, ki ni namenjena za izkoriščanje, upošteva prehodne določbe člena 39, pristojnemu organu predloži naslednje dokumente:
 - (a) v primeru naprave za načrtovano izkoriščanje obvestilo o zasnovi v skladu z zahtevami iz dela 1 Priloge II;
 - (b) poročilo o nevarnosti večjih nesreč, ki vsebuje podrobnosti iz člena 10 ali člena 11;
 - (c) notranji načrt za ukrepanje v nesrečah na podlagi člena 12, ki je del poročila o nevarnosti večjih nesreč;

- (d) pregled nad izvajalčevo politiko preprečevanja večjih nesreč na podlagi člena 18, ki je del poročila o nevarnosti večjih nesreč.
2. Pristojni organ prejme obvestilo o zasnovi najpozneje 24 tednov pred predvideno predložitvijo poročila o nevarnosti večjih nesreč za načrtovane dejavnosti.
 3. Poročilo o nevarnosti večjih nesreč se pošlje pristojnemu organu v roku, ki ga določi pristojni organ in najpozneje 12 tednov pred predvidenim začetkom opravljanja dejavnosti.

Člen 10

Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo za izkoriščanje

1. Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo za izkoriščanje vsebuje podrobnosti iz delov 2 in 5 Priloge II.
2. Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo za izkoriščanje se lahko ob soglasju pristojnega organa pripravi tudi za skupino naprav.
3. Če se na napravi za izkoriščanje opravijo velike spremembe ali če se napravo namerava odstraniti, se poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo za izkoriščanje spremeni v skladu z delom 6 Priloge II in predloži pristojnemu organu.
4. Če je pred sprejetjem poročila o nevarnosti večjih nesreč treba predložiti dodatne informacije, pristojni organ zahteva dodatne informacije oziroma zahteva, da se predloženi dokumenti spremenijo.
5. Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo za izkoriščanje, ki je bilo spremenjeno v skladu z odstavkom 3, se predloži pristojnemu organu v roku, ki ga določi pristojni organ, in najpozneje šest tednov pred predvidenim začetkom del. Predvidena dela se ne začnejo, dokler pristojni organ ne sprejme spremenjenega poročila o nevarnosti večjih nesreč za napravo za izkoriščanje.
6. Izvajalec redno pregleduje poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo za izkoriščanje najmanj vsakih pet let ali pogosteje, če tako zahteva pristojni organ. Izvajalec o rezultatih pregleda obvesti pristojni organ.

Člen 11

Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje

1. Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje, vsebuje podrobnosti iz delov 3 in 5 Priloge II.
2. Če se na napravi, ki ni namenjena za izkoriščanje, opravijo velike spremembe ali če se napravo namerava odstraniti, se poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje, spremeni v skladu z delom 6 (razen odstavka 4) Priloge II in predloži pristojnemu organu.
3. Spremenjeno poročilo o nevarnosti večjih nesreč za fiksno napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje, ki je bilo spremenjeno v skladu z odstavkom 2, se predloži

pristojnemu organu v roku, ki ga določi pristojni organ, in najpozneje dva tedna pred predvidenim začetkom del. Predvidena dela se ne začnejo, dokler pristojni organ ne sprejme spremenjenega poročila o nevarnosti večjih nesreč za napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje.

4. Spremenjeno poročilo o nevarnosti večjih nesreč za mobilno napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje, ki je bilo spremenjeno na podlagi odstavka 2, se predloži pristojnemu organu v roku, ki ga določi pristojni organ, in najpozneje dva tedna pred predvidenim začetkom del na napravi. Predvidena dela se ne začnejo, dokler pristojni organ ne sprejme spremenjenega poročila o nevarnosti večjih nesreč za napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje.
5. Če je pred sprejetjem poročila o nevarnosti večjih nesreč treba predložiti dodatne informacije, pristojni organ zahteva dodatne informacije oziroma zahteva, da se predloženi dokumenti spremenijo.
6. Izvajalec redno pregleda poročilo o nevarnosti večjih nesreč za napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje, najmanj vsakih pet let ali pogosteje, če tako zahteva pristojni organ. Izvajalec o rezultatih pregleda obvesti pristojni organ.

Člen 12

Notranji načrti za ukrepanje ob nesrečah

1. Izvajalci pripravijo notranje načrte za ukrepanje ob nesrečah, pri čemer upoštevajo ocene tveganja večjih nesreč, ki so bile opravljene med pripravo zadnjega poročila o nevarnosti večjih nesreč. Pri črpanju iz vrtine na mobilni napravi, ki ni namenjena za izkoriščanje, se ocena tveganja v skladu z obvestilom o delih na vrtini vključi v načrt za ukrepanje ob nesrečah za napravo.
2. Notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah se za naprave za izkoriščanje in naprave, ki niso namenjene za izkoriščanje, pristojnemu organu predložijo kot del poročila o nevarnosti večjih nesreč.
3. Če se notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah za naprave, ki niso namenjene za izkoriščanje in na katerih se opravljajo dela na vrtini, spremeni zaradi posebne lokacije vrtine, je o navedeni spremembi notranjega načrta za ukrepanje ob nesrečah treba obvestiti pristojni organ pri predložitvi obvestila o delih na vrtini.

Člen 13

Obvestilo o delih na vrtini

1. Izvajalec del na vrtini pristojnemu organu najmanj 21 dni pred začetkom del na vrtini pošlje obvestilo, v katerih navede podrobnosti o zasnovi vrtine in delih na vrtini v skladu z zahtevami iz dela 4 Priloge II.
2. Pristojni organ preuči obvestilo in še pred začetkom del na vrtini sprejme vse potrebne ukrepe.

3. Izvajalec del na vrtini pristojni organ nemudoma obvesti o vseh večjih spremembah podrobnosti obvestila o delih na vrtini ter v skladu s členom 15(3b) o tem obvesti neodvisnega pregledovalca vrtine.

Člen 14
Obvestilo o skupnih dejavnostih

1. Izvajalec del na napravi, ki bo vključena v skupne dejavnosti, pristojnemu organu predloži obvestilo o podrobnostih skupnih dejavnosti v skladu z zahtevami iz dela 7 Priloge II. Izvajalci dejavnosti na zadevnih napravah se lahko dogovorijo, da obvestilo o skupnih dejavnostih v imenu vseh pripravi eden od njih. Obvestilo se predloži najpozneje 21 dni pred začetkom opravljanja dejavnosti.
2. Pristojni organ preuči obvestilo in še pred začetkom opravljanja dejavnosti sprejme vse potrebne ukrepe.
3. Izvajalec, ki je pripravil obvestilo, pristojni organ nemudoma obvesti o vseh večjih spremembah podrobnosti obvestila.

Člen 15
Neodvisno preverjanje s strani tretje osebe

1. Izvajalci vzpostavijo sistem za neodvisno preverjanje s strani tretje osebe in pregled vrtine ter take sisteme opišejo v politiki o večjih nesrečah, ki je v skladu s členom 18 vključena v poročilo o nevarnosti večjih nesreč.
2. Pri izbiri tretje osebe, ki bo opravljala neodvisno preverjanje, ter oblikovanju sistemov za neodvisno preverjanje s strani tretje osebe in neodvisen pregled vrtine se upoštevajo merila iz dela 5 Priloge II.
3. Sistem za neodvisno preverjanje s strani tretje osebe naprav za izkoriščanje in naprav, ki niso namenjene za izkoriščanje, se pripravi:
 - (a) za naprave, da se neodvisno zagotovi, da so opredeljeni sistemi in varnostnokritične prvine iz ocen tveganja ter sistema za obvladovanje tveganja na napravi ustrezni in dopolnjeni ter da je načrt za pregled in preskus sistema za obvladovanje nevarnosti večjih nesreč ustrezen, posodobljen in da deluje kot predvideno;
 - (b) za načrt za vrtine, da se neodvisno zagotovi, da zasnova vrtine in ukrepi za nadzorovanje vrtine ustrezajo predvidenim pogojem na vrtini in da se ohranijo kot podlaga, če bi se zasnova vrtine iz kakršnega koli razloga spremenila.
4. Izvajalci zagotovijo, da so rezultati neodvisnega preverjanja s strani tretje osebe na podlagi odstavka 3(a) tega člena na voljo pristojnemu organu na zahtevo.
5. Izvajalci zagotovijo, da se ugotovitve in pripombe neodvisnega pregledovalca vrtine na podlagi odstavka 3(b) tega člena vključijo v obvestilo o delih na vrtini na podlagi člena 13.

6. Sistem za preverjanje naprav za izkoriščanje se vzpostavi še pred predložitvijo poročila o nevarnosti večjih nesreč pristojnemu organu. Sistem za naprave, ki niso namenjene za izkoriščanje, se vzpostavi še pred začetkom opravljanja določenih dejavnosti na tej napravi.
7. Naprave, ki niso namenjene za izkoriščanje in na katerih se opravljajo dejavnosti v vodah Unije, izpolnjujejo zahteve ustreznih mednarodnih konvencij, določenih v Uredbi (ES) št. 391/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009²² ali ustrezne standarde Kodeksa za izdelovanje in opremljanje mobilnih vrtalnih enot na morju (kodeks MODU 2009). Potrdi jih organizacija, ki jo je Unija priznala v skladu z navedeno uredbo.

Člen 16

Pristojnost za prepoved opravljanja dejavnosti

1. Pristojni organ prepove dejavnosti ali začetek dejavnosti na kateri koli napravi ali katerem koli delu naprave, če ugotovi, da imajo ukrepi, ki jih izvajalec predlaga za preprečevanje in blaženje večjih nesreč v skladu s členi 10, 11, 13 in 14, resne pomanjkljivosti.
2. Če se poročilo o nevarnosti večjih nesreč v skladu s členoma 10 in 11 ali obvestila v skladu s členoma 13 in 14 ne predložijo pravočasno, se lahko pristojni organ v izjemnih okoliščinah in če meni, da varnost in varstvo okolja nista ogrožena, strinja s skrajšanjem roka za predložitev poročila o nevarnosti večjih nesreč ali obvestila.
3. Pristojni organ od izvajalca zahteva, da sprejme vse ustrezne dopolnilne ukrepe, ki so po mnenju pristojnega organa potrebni za ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami iz odstavka 1 člena 3.
4. Pristojni organ prepove uporabo vsake naprave ali katerega koli dela naprave, če rezultati inšpekcijskega pregleda, redni pregled poročila o nevarnosti večjih nesreč na podlagi členov 10 in 11 ter spremembe obvestil na podlagi členov 13 in 14 pokažejo, da zahteve iz te uredbe niso izpolnjene in da obstajajo utemeljeni pomisleki glede varnosti dejavnosti ali naprav.

Člen 17

Čezmejni učinki

1. Če država članica meni, da bi dela na vrtini ali dejavnosti naprave v primeru nesreče lahko povzročili večje škodljive vplive v vodah druge države članice, ali če tako zahteva država članica, v kateri obstaja verjetnost večjih posledic, država članica z jurisdikcijo za dejavnosti državi članici, na katero bi lahko te dejavnosti vplivale, predloži ustrezne informacije in si prizadeva za sprejetje skupnih preventivnih ukrepov za preprečevanje škode.
2. Uporaba odstavka 1 ne posega v druge ustrezne določbe pravnega reda Unije, zlasti Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih

²² UL L 131, 28.5.2009, str. 11.

in zasebnih projektov na okolje²³ ter Konvencije o presoji čezmejnih vplivov na okolje.

POGLAVJE IV

NAJBOLJŠA PRAKSA ZA OBVLADOVANJE NEVARNOSTI VEČJIH NESREČ

Člen 18

Preprečevanje večjih nesreč s strani izvajalcev

1. Izvajalci pripravijo dokument, v katerem opredelijo politiko preprečevanja večjih nesreč, in zagotovijo, da se ta izvaja v celotni organizaciji njihovih dejavnosti na morju, pri čemer določijo tudi ustrezno ureditev spremljanja, da bi zagotovili njeno učinkovitost.
2. Dokument iz odstavka 1 se predloži pristojnim organom kot del poročila o nevarnosti večjih nesreč na podlagi člena 10 in 11 ali z obvestilom o delih na vrtini na podlagi člena 13.
3. Izvajalci opišejo svojo organizacijsko ureditev za obvladovanje nevarnosti večjih nesreč v sistemu za upravljanje varnosti, vključno z ureditvijo za pripravo in predložitev poročil o nevarnosti večjih nesreč ter po potrebi obvestil o delih na vrtini na podlagi členov 10, 11 in 13, ter sisteme za neodvisno preverjanje obvladovanja nevarnosti večjih nesreč, ki ga opravljajo tretje osebe v skladu s členom 15 in delom 5 Priloge II.
4. Politika in sistemi za upravljanje varnosti se pripravijo v skladu z zahtevami iz Priloge IV in jasno določajo, da je glavna odgovornost izvajalca obvladovanje tveganj večjih nesreč, ki so rezultat njegovih dejavnosti.
5. Izvajalec opredeli prednostne naloge sektorja oziroma revizijske standarde in smernice za najboljšo prakso pri obvladovanju nevarnosti večjih nesreč na morju za celotno fazo načrtovanja in opravljanja dejavnosti na morju, pri čemer se redno posvetuje s predstavniki ustreznih držav članic na podlagi člena 27 in ravna najmanj v skladu s Prilogo IV.
6. Imetniki dovoljenj, izvajalci in večji pogodbeniki s sedežem v Uniji si prizadevajo, da pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju zunaj Unije ravnajo v skladu z načeli iz te uredbe.

Člen 19

Zahteve za pristojne organe

1. Pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da je neodvisen od navzkrižij interesov med urejanjem varnosti in varstva okolja ter nalogami, ki so povezane z gospodarskim razvojem države članice, zlasti z izdajanjem dovoljenj za

²³ UL L 175, 5.7.1985, str. 40.

opravljanje naftnih in plinskih dejavnosti na morju in politiko prihodkov iz teh dejavnosti in njihovim pobiranjem.

2. Pristojni organ jasno navede obseg svojih odgovornosti in nalog, da ne bi prevzel temeljne odgovornosti za obvladovanje nevarnosti večjih nesreč iz odstavka 3 člena 18.
3. Pristojni organ opredeli politiko za temeljito ocenjevanje poročil o nevarnosti večjih nesreč in obvestil na podlagi členov 10, 11, 13 in 14, inšpekcijske preglede, preiskave in izvrševanje vidikov nevarnosti večjih nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju, ki spadajo pod njegovo jurisdikcijo.
4. Pristojni organ pri organizaciji in operativnih postopkih izhaja iz načel iz Priloge III.

Člen 20

Zagotavljanje skladnosti z regulativnim okvirom za preprečevanje večjih nesreč

1. Izvajalci ravnajo v skladu s to uredbo in ukrepi, določenimi v poročilu o nevarnosti večjih nesreč za naprave za izkoriščanje in naprave, ki niso namenjene za izkoriščanje, ter načrtih iz obvestil o delih na vrtini ter skupnih dejavnostih, pripravljenih na podlagi členov 10, 11, 13 in 14.
2. Če neupoštevanje določb iz odstavka 1 tega člena predstavlja neposredno nevarnost za zdravje ljudi ali lahko povzroči takojšen večji škodljiv vpliv na varnost oziroma okolje, izvajalec do ponovnega upoštevanja določb začasno zaustavi delovanje naprave ali njen ustrezni del.
3. Če se sprejmejo ukrepi v skladu z odstavkom 2 tega člena, izvajalec nemudoma o tem obvesti pristojni organ.
4. Pristojni organ pripravi letne načrte za učinkovit nadzor nad dejavnostmi, pri katerih lahko pride do nevarnosti večjih nesreč, glede na tveganje in ob upoštevanju ter preverjanju skladnosti z dokumenti, ki jih je prejel na podlagi člena 9, ter spremlja njihovo učinkovitost in sprejme vse potrebne ukrepe za njihovo izboljšanje.

Člen 21

Anonimno poročanje o varnostnih pridržkih

1. Pristojni organi določijo postopke, ki omogočajo anonimno poročanje o varnostnih oziroma okoljskih pridržkih v zvezi z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju. Pristojni organi določijo tudi postopke za preučitev teh sporočil, pri čemer zagotovijo anonimnost zadevnih posameznikov.
2. Izvajalci svoje zaposlene ter zaposlene ustreznih podizvajalcev obvestijo o podrobnostih nacionalnih ureditev v skladu z odstavkom 1 ter zagotovijo, da se na anonimno poročanje sklicuje v ustreznih usposabljanjih in obvestilih.

POGLAVJE V

PREGLEDNOST IN IZMENJAVA INFORMACIJ

Člen 22 *Izmenjava informacij*

1. Izvajalci in pristojni organi izmenjujejo najmanj informacije iz Priloge VI.
2. Komisija z izvedbenim aktom določi enotno obliko za podatkovno poročanje ter podrobnosti o informacijah, ki jih je treba izmenjati. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Države članice vodijo ažurirane evidence o sredstvih za ukrepanje ob nesrečah, ki jih pod njihovo jurisdikcijo zagotovijo javni in zasebni subjekti. Te evidence so na voljo drugim državam članicam ali potencialno ogroženim tretjim državam ter Komisiji.

Člen 23 *Preglednost*

1. Informacije iz Priloge VI so na voljo javnosti, pri čemer zanje v skladu z veljavnimi določbami zakonodaje Unije o dostopu do okoljskih informacij ni treba zaprositi.
2. Komisija z izvedbenim aktom določi tudi enotno obliko objave, ki omogoči preprosto čezmejno primerjavo podatkov. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 4 Uredbe (EU) št. 182/2011. Enotna oblika objave se poleg tega, da je dostopna javnosti, oblikuje tako, da se zagotovi zanesljiva primerjava nacionalnih dejavnosti in regulativnih praks v skladu s tem členom in členom 24.
3. Države članice pri objavi nacionalnih načrtov za ukrepanje ob nesrečah na podlagi člena 30 zagotovijo, da razkrite informacije ne ogrožajo varnosti naftnih in plinskih naprav na morju ter njihovega delovanja.

Člen 24 *Poročanje o varnosti in okoljskem vplivu naftnih in plinskih dejavnosti na morju*

1. Države članice pripravijo letno poročilo o:
 - (a) številu, starosti in lokaciji naprav pod njihovo jurisdikcijo;
 - (b) številu in vrsti opravljenih inšpekcijskih pregledov in preiskav, vseh izvršilnih ukrepov in končanih sodnih postopkih;
 - (c) podatkih o incidentih v okviru enotnega sistema za poročanje v skladu s členom 22;
 - (d) vseh večjih spremembah regulativnega okvira za dejavnosti na morju;

- (e) varnosti in okoljski uspešnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju pod njihovo jurisdikcijo.
2. Države članice imenujejo organ, ki je odgovoren za izmenjavo informacij na podlagi člena 22 in objavo teh informacij na podlagi člena 23, ter ki o tem obvešča Komisijo.
 3. Komisija na podlagi informacij, ki jih je prejela od držav članic in Evropske agencije za pomorsko varnost, vsaki dve leti objavi poročila o varnosti dejavnosti na morju po vsej Uniji. Komisiji pri tej nalogi v skladu s členom 26 pomaga zadevna država članica.

Člen 25
Preiskava po večji nesreči

1. Izvajalec takoj po večji nesreči pristojnemu organu predloži ustrezne informacije, vključno z okoliščinami nesreče in njenimi posledicami.
2. Države članice temeljito preiščejo vzroke večjih nesreč, ki so povzročile veliko škodo za ljudi in okolje ali veliko materialno škodo. V poročilo o preiskavi vključijo oceno učinkovitosti ureditve za dejavnosti zadevne naprave s strani pristojnega organa pred nesrečo in po potrebi priporočila o smiselnih spremembah ustreznih regulativnih praks.
3. Povzetek poročila o preiskavi iz odstavka 2 tega člena mora biti Komisiji dostopen ob koncu preiskave ali ob koncu pravnih postopkov, če se ti končajo pozneje. Posebna različica poročila, v kateri so upoštewane možne pravne omejitve, je javno dostopna v skladu s členoma 22 in 23.
4. Po preiskavi na podlagi odstavka 2 pristojni organ izvrši vsa priporočila preiskave, za katera je pristojen.

Člen 26
Zaupnost

1. Pristojni organi dajo na voljo informacije, prejete na podlagi te uredbe, vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zanje zaprosijo.
2. Zahteve po informacijah, ki jih prejmejo pristojni organi v skladu s to uredbo, se lahko zavrnejo, če so izpolnjeni pogoji iz člena 4(2) Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁴.
3. Izvajalec na podlagi odstavka 2 ali za namene javne udeležbe na podlagi člena 5 pristojnemu organu predloži različico dokumenta, ki ne vsebuje zaupnih informacij, ter jo da na voljo javnosti.

²⁴ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

POGLAVJE IV

USKLAJEVANJE IN SODELOVANJE

Člen 27

Sodelovanje med državami članicami

1. Pristojni organi redno izmenjujejo znanje, informacije in izkušnje ter se udeležujejo posvetovanj o uporabi ustreznega nacionalnega pravnega okvira in pravnega okvira Unije s sektorjem, drugimi zainteresiranimi stranmi in Komisijo.
2. Informacije, ki jih izmenjajo v skladu z odstavkom 1, se nanašajo zlasti na učinek ukrepov za ocenjevanje tveganja, preprečevanje nesreč, preverjanje skladnosti in ukrepanje ob nesrečah pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Uniji in po potrebi zunaj Unije.
3. Določiti je treba jasne prednostne naloge in postopke za pripravo in dopolnitev smernic, da se ugotovijo najboljše prakse za področja iz odstavka 2 ter poenostavi njihovo lažje izvajanje.
4. Država članica lahko za mnenje o vsaki odločitvi druge države članice, ki bi lahko imela škodljiv čezmejni vpliv, zaprosi za mnenje druge države članice, ki so vključene v izmenjavo informacij na podlagi odstavka 1.

Člen 28

Usklajen pristop k varnosti v sosednjih regijah in mednarodnim dejavnostim

1. Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami podpira sodelovanje s tretjimi državami, ki opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju v istih morskih regijah kot države članice, po potrebi tudi v okviru konvencij o regionalnih morjih.
2. Komisija oceni varnost naftnih in plinskih dejavnosti na morju v vodah tretjih držav, ki mejijo na vode držav članic, in spodbuja usklajen pristop k vzajemni izmenjavi izkušenj ter podpiranju preventivnih ukrepov in regionalnih načrtov za ukrepanje ob nesrečah.
3. Komisija podpira visoke varnostne standarde za naftne in plinske dejavnosti na morju na mednarodni ravni v ustreznih svetovnih in regionalnih forumih, vključno s standardi, ki veljajo za vode Arktike.

POGLAVJE VII

PRIPRAVLJENOST IN UKREPANJE OB NESREČAH

Člen 29

Zahteve za notranje načrte za ukrepanje ob nesrečah

1. Izvajalec pripravi notranje načrte za ukrepanje ob nesrečah, da:

- (a) z njihovim izvajanjem začetno fazo večje nesreče ohrani znotraj naprave ali njenega izključnega območja, ki ga določi država članica okoli obsega naprave, ali znotraj glave vrtine pod morjem.
 - (b) ga izvaja v skladu z zunanjim načrtom za ukrepanje ob nesrečah, če nesreča razširi na območje zunaj naprave.
2. Izvajalec pri izvajanju zunanjega načrta za ukrepanje ob nesrečah zagotavlja opremo in strokovno znanje, predvidena v načrtu, in ju po potrebi izmenja z državo članico.
 3. Notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah se pripravi v skladu z določbami iz Priloge V in se pri vsaki spremembi ocene tveganja večjih nesreč v načrtu del na vrtini ali poročilu o nevarnosti večjih nesreč ustrezno spremeni. O vseh takšnih spremembah je treba obvestiti organ, ki je odgovoren za pripravo zunanjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah za zadevno območje.
 4. Notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah se vključi v druge določbe o zaščiti in reševanju zaposlenih s prizadete naprave, da se zagotovijo dobre možnosti za preživetje.
 5. Izvajalec redno preskuša učinkovitost notranjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah.

Člen 30

Zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah in pripravljenost na nesreče

1. Države članice pripravijo zunanje načrte za ukrepanje ob nesrečah, ki zajemajo vse naftne in plinske naprave na morju in potencialno ogrožena območja pod njihovo jurisdikcijo.
2. Zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah se pripravijo v sodelovanju z ustreznimi izvajalci in po potrebi imetniki dovoljenj ter uskladijo z notranjimi načrti za ukrepanje ob nesrečah na napravah, ki se nahajajo na zadevnem območju ali se tam nameravajo postaviti. Upoštevati je treba vse posodobitve notranjih načrtov, ki jih sporoči izvajalec.
3. Zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah se pripravijo v skladu z določbami iz Prilog I in V ter po potrebi dajo na voljo Komisiji in javnosti.
4. Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da bi dosegle visoko raven združljivosti in interoperabilnosti opreme za ukrepanje in strokovnega znanja med vsemi državami članicami v geografski regiji ter po potrebi zunaj nje. Države članice spodbujajo sektor, da v skladu s tem odstavkom razvijejo združljive instrumente za ukrepanje.
5. Izvajalci pri izvajanju določb iz odstavka 4 tega člena sodelujejo z državami članicami.
6. Države članice vodijo ažurirane evidence o sredstvih za ukrepanje ob nesrečah, ki jih na njihovem ozemlju ali pod njihovo jurisdikcijo zagotovijo javni in zasebni subjekti. Te evidence so na voljo drugim državam članicam ter na podlagi vzajemnosti potencialno prizadetim tretjim državam in Komisiji.

7. Države članice in izvajalci redno preskušajo svojo pripravljenost na učinkovito ukrepanje ob naftnih in plinskih nesrečah na morju.

Člen 31

Ukrepanje ob nesrečah

1. Izvajalec ustrezne organe nemudoma obvesti o večji nesreči ali okoliščinah, ki predstavljajo neposredno tveganje večje nesreče. Ustrezni organi po potrebi pomagajo zadevnemu izvajalcu pri preprečevanju širjenja tveganja ali nesreče.
2. V primeru nesreče ustrezni organi v sodelovanju z zadevnimi izvajalci sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zaustavitev stopnjevanja nesreče in blaženje njenih posledic.
3. V primeru večje nesreče, ki presega nacionalne zmogljivosti ukrepanja, lahko prizadeta država članica prek mehanizma EU na področju civilne zaščite, ki je bil uveden z Odločbo Sveta 2007/779/ES, za dodatno pomoč zaprosi države članice in Evropsko agencijo za pomorsko varnost.
4. Država članica med ukrepanjem ob nesrečah zbere informacije, potrebne za celovito analizo nesreče.

Člen 32

Čezmejna pripravljenost in ukrepanje ob nesrečah

1. Če je mogoče predvideti čezmejne učinke naftnih in plinskih nesreč na morju, države članice Komisiji in državam članicam ter na podlagi vzajemnosti potencialno ogroženim tretjim državam predložijo razpoložljive informacije ter pri pripravi zunanjega načrta za ukrepanje ob nesrečah upoštevajo znana tveganja. Zadevne države članice med seboj uskladijo načrte za ukrepanje ob nesrečah, s čimer omogočijo lažje skupno ukrepanje ob nesreči.
2. Države članice uskladijo ukrepe, ki se nanašajo na območja zunaj meja Unije, s čimer preprečijo potencialne škodljive vplive naftnih in plinskih dejavnosti na morju.
3. Države članice v sodelovanju s potencialno ogroženimi državami članicami, ustreznimi agencijami EU oziroma tretjimi državami redno preskušajo pripravljenost na učinkovito ukrepanje ob nesrečah. Komisija lahko prispeva k dejavnostim, usmerjenim v preskušanje čezmejnih in evropskih mehanizmov za ukrepanje ob nesrečah.
4. Ob večji nesreči ali ob njeni neposredni nevarnosti, ki ima ali bi lahko imela čezmejne učinke, mora država članica, pod jurisdikcijo katere se je nesreča zgodila, o tem takoj obvestiti Komisijo in tiste države članice, na katere bi nesreča lahko vplivala.

POGLAVJE VIII KONČNE DOLOČBE

Člen 33 Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve te uredbe s strani sektorja in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 34 Prenesena pooblastila Komisije

1. Komisija se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 te uredbe, da zahteve prilagodi najnovejšemu razvoju ustreznih tehnologij in postopkov iz prilog I–VI.
2. Komisija lahko v skladu s členom 35 te uredbe sprejema delegirane akte, s katerimi podrobneje določi natančno uporabo zahtev uredbe v zvezi s/z:
 - (a) podrobnostmi, ki jih je treba navesti v obvestilu o zasnovi ali poročilu o nevarnosti večjih nesreč, kot je določeno v točkah 1, 2, 3 in 6 Priloge II;
 - (b) obvestilom o delih na vrtini oziroma skupnih dejavnostih, kot je določeno v točkah 4 in 7 Priloge II;
 - (c) zahtevami za neodvisno preverjanje s strani tretje osebe, kot je določeno v točki 5(d) Priloge II; zahtevami za delovanje in organizacijo pristojnih organov, kot je določeno v Prilogi III, in
 - (d) zahtevami za preprečevanje večjih nesreč s strani izvajalcev, kot je določeno v Prilogi IV.

Člen 35 Izvajanje pooblastil

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo iz člena 34 se na Komisijo od datuma začetka veljavnosti te uredbe prenese za nedoločen čas.
3. Prenos pooblastila iz člena 34 lahko kadar koli prekličeta Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši v njem navedeni datum. Ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem takoj hkrati obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegiran akt, sprejet v skladu s členom 34, začne veljati samo, če mu Evropski parlament ali Svet v dveh mesecih od prejema obvestila o tem aktu ne nasprotujeta ali če sta pred iztekom tega roka oba uradno obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 36
Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor. Odbor je odbor po Uredbi (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 37
Sprememba Direktive 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode²⁵

1. Člen 2(1)(b) direktive se nadomesti z naslednjim:

„(b) škodo na vodah, ki je vsaka škoda z večjim škodljivim vplivom

(i) na ekološko, kemično in/ali količinsko stanje in/ali ekološki potencial voda, kot sta opredeljena v Direktivi 2000/60/ES, razen škodljivih vplivov, za katere se uporabljajo določbe člena 4(7) navedene direktive, ali

(ii) na okoljsko stanje zadevnih morskih voda, kot je opredeljeno v Direktivi 2008/56/ES, če določenih vidikov okoljskega stanja morskega okolja ne ureja že Direktiva 2000/60/ES;“
2. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z zgornjim odstavkom, najpozneje v enem letu po začetku veljavnosti te uredbe. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 38
Prehodne določbe

Izvajalci dejavnosti na napravah dosežejo skladnost v skladu s to uredbo v celoti v dveh letih po njenem začetku veljavnosti, pri čemer veljajo naslednje izjeme:

- (a) izvajalci dejavnosti na napravah, ki niso namenjene za izkoriščanje, ki imajo sklenjene pogodbe, vendar se še ne nahajajo na lokaciji, dosežejo skladnost s to uredbo v enem letu po njenem začetku veljavnosti ali prej, če se tako dogovorijo s pristojnim organom;

²⁵ UL L 154, 30.4.2004, str. 56.

- (b) izvajalci na predvidenih napravah dosežejo skladnost s to uredbo v celoti, če se s pristojnim organom ne dogovorijo drugače, vsekakor pa najpozneje eno leto po njenem začetku veljavnosti;
- (c) izvajalci del na vrtinah dosežejo skladnost s to uredbo v treh mesecih po njenem začetku veljavnosti ali prej, če se tako dogovorijo s pristojnim organom.

Člen 39
Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, [...]

Za Evropski parlament
predsednik

Za Svet
predsednik

PRILOGA I
Sodelovanje javnosti pri dovoljenjih na podlagi Direktive 94/22/ES

1. Države članice zagotovijo, da:
 - (a) je javnost prek javnih objav ali drugih primernih načinov, npr. elektronskih medijev, če so na razpolago, obveščena o zahtevkih za izdajo dovoljenj, ki so bili predloženi državam članicam, in da ima na razpolago ustrezne informacije o takšnih predlogih, med drugim tudi informacije o pravici do sodelovanja in o tem, komu lahko pošlje pripombe ali vprašanja;
 - (b) ima javnost pravico izraziti pripombe in mnenja, ko so pred sprejetjem odločitve o zahtevku za izdajo dovoljenja odprte še vse možnosti;
 - (c) se pri sprejemanju teh odločitev upošteva rezultate, zbrane s sodelovanjem javnosti;
 - (d) si države članice po pregledu pripomb in mnenj javnosti smiselno prizadevajo obvestiti javnost o sprejetih odločitvah in razlogih ter pomislekih, na katerih temeljijo te odločitve, vključno z informacijami o postopku sodelovanja javnosti.

2. Določiti je treba ustrezne časovne okvire, ki za vsako fazo sodelovanja javnosti predvidevajo dovolj časa. Države članice opredelijo javnost, ki je upravičena do sodelovanja za namene odstavka 1, vključno z ustreznimi nevladnimi organizacijami, ki se zavzemajo za varstvo okolja in varnost dejavnosti na morju, pod pogojem, da izpolnjujejo vse pogoje nacionalne zakonodaje.

PRILOGA II
Zahteve za dokumente za postopek za izdajo soglasja

1. INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI V OBVESTILU O ZASNOVI NAPRAVE ZA IZKORIŠČANJE

Obvestilo o zasnovi naprave za izkoriščanje na podlagi člena 9 vsebuje najmanj naslednje informacije:

- (1) ime in naslov izvajalca dejavnosti na napravi;
- (2) opis uporabljenega postopka zasnove, ustreznih uporabljenih standardov in zasnovnih možnosti, ki se izoblikujejo v tem procesu;
- (3) opis izbrane zasnove glede na možne scenarije nevarnosti večjih nesreč za zadevno napravo in njeno lokacijo ter glavne vidike obvladovanja tveganja;
- (4) dokaz, da okvir sprejemljivo zmanjšuje tveganje večjih nesreč;
- (5) opis naprave in pogojev na njeni predvideni lokaciji;
- (6) opis dejavnosti za preprečevanje večjih nesreč, ki se bodo opravljale;
- (7) splošen opis sistema za upravljanje varnosti, s katerim se zagotavlja dejanska učinkovitost predvidenih ukrepov za obvladovanje tveganja večjih nesreč, vključno s sistemom za neodvisno preverjanje, ki ga je treba izbrati.

2. INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI V POROČILU O NEVARNOSTI VEČJIH NESREČ PRI OPRAVLJANJU DEJAVNOSTI NA NAPRAVI ZA IZKORIŠČANJE

Poročilo o nevarnosti večjih nesreč na napravi za izkoriščanje na podlagi člena 10 vsebuje najmanj naslednje informacije:

- (1) opis, kako je bil upoštevan odgovor pristojnega organa na obvestilo o zasnovi;
- (2) povzetek vseh prispevkov delavcev pri pripravi poročila o nevarnosti večjih nesreč;
- (3) opis naprave in povezane infrastrukture ter vseh drugih struktur, vključno z vrtinami;
- (4) dokaz, da so bile vse nevarnosti večjih nesreč prepoznane, da so bile ocenjene njihova verjetnost in posledice ter da so ukrepi za njihovo obvladovanje ustrezni, da se tveganje nevarnosti večjih nesreč za ljudi in okolje spremenljivo zmanjša;
- (5) podrobnosti o vrstah dejavnosti, ki se bodo opravljale in ki lahko povzročijo nevarnost večjih nesreč, ter največje število ljudi, ki se lahko kadar koli nahaja na napravi;
- (6) podrobnosti o obratu in ureditvah za nadzor nad vrtino, varnost procesa, zadrževanje nevarnih snovi, preprečevanje požara in eksplozije, zaščito delavcev pred nevarnimi

snovni in zaščito okolja pred začetno fazo nevarnosti velike nesreče (v skladu z notranjim načrtom za ukrepanje ob nesrečah na podlagi Priloge V);

- (7) podrobnosti o ureditvah za zaščito ljudi na ploščadi pred nevarnostjo večjih nesreč in zagotovitev njihove varne evakuacije in okrevanja ter za vzdrževanje sistemov za obvladovanje, da se ob evakuaciji vseh zaposlenih prepreči škoda na napravi in v okolju;
- (8) ustrezne kodekse, standarde in smernice, ki so se uporabljali pri gradnji in zagonu naprave;
- (9) informacije o sistemu za upravljanje tveganja pri dejavnostih, vzdrževanju, spremembah in sistemih za preverjanje, vključno z glavnimi operativnimi omejitvami naprave, ki jo je treba nadzorovati s sistemom za upravljanje;
- (10) informacije o sistemu za preverjanje v skladu z oddelkom 5(2) te priloge;
- (11) vse druge pomembne podrobnosti, na primer če dve ali več naprav delujejo skupaj na način, ki vpliva na možnost nevarnosti večjih nesreč posameznih ali vseh naprav;
- (12) informacije, povezane z zahtevami iz te uredbe, ki so bile pridobljene na podlagi drugih veljavnih delov zakonodaje Unije, zlasti direktiv 92/91/ES in 85/337/EGS;
- (13) opis verjetno najbolj prizadetih okoljskih vidikov, oceno prepoznanih potencialnih učinkov na okolje, zlasti izpustov onesnaževal v okolje, in opis predvidenih tehničnih in netehničnih ukrepov za njihovo preprečevanje, zmanjšanje ali izravnavanje učinkov, vključno s spremljanjem.

3. INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI V POROČILU O NEVARNOSTI VEČJIH NESREČ NA NAPRAVI, KI NI NAMENJENA ZA IZKORIŠČANJE

Poročilo o nevarnosti večjih nesreč na napravi, ki ni namenjena za izkoriščanje, na podlagi člena 11 vsebuje najmanj naslednje informacije:

- (1) ime in naslov izvajalca dejavnosti na napravi;
- (2) povzetek vseh prispevkov delavcev pri pripravi poročila o nevarnosti večjih nesreč;
- (3) opis naprave, v primeru mobilne naprave pa podrobnosti o načinu prenosa med lokacijami ter sistemu njene namestitve;
- (4) podrobnosti o vrstah dejavnosti, ki se bodo opravljale in ki lahko povzročijo nevarnost večjih nesreč, ter največje število ljudi, ki se lahko kadar koli nahaja na napravi;
- (5) dokaz, da so bile vse nevarnosti večjih nesreč prepoznane, da so bile ocenjene njihova verjetnost in posledice ter da so ukrepi za njihovo obvladovanje ustrezni, da se tveganje nevarnosti večjih nesreč za ljudi in okolje spremenljivo zmanjša;
- (6) podrobnosti o obratu in ureditvah za nadzor nad vrtino, varnosti procesa, zadrževanje nevarnih snovi, preprečevanje požara in eksplozije, zaščito delavcev pred nevarnimi

snovni in zaščito okolja pred začetno fazo nevarnosti velike nesreče (v skladu z notranjim načrtom za ukrepanje ob nesrečah na podlagi Priloge V);

- (7) podrobnosti o ureditvah za zaščito ljudi na ploščadi pred nevarnostjo večjih nesreč in zagotovitev njihove varne evakuacije in okrepanja ter za vzdrževanje sistemov za obvladovanje, da se ob evakuaciji vseh zaposlenih prepreči škoda na napravi in v okolju;
- (8) ustrezne kodekse, standarde in smernice, ki so se uporabljali pri gradnji in zagonu naprave;
- (9) dokaz, da so bile za vse dejavnosti na napravi prepoznane vse nevarnosti večjih nesreč in da je bilo tveganje večjih nesreč za ljudi in okolje spremenljivo zmanjšano;
- (10) podrobnosti o okoljskih, meteoroloških ovirah in z morskim dnom povzročenih ovirah varnosti dejavnosti ter o ureditvah za opredeljevanje tveganj z morskega dna in iz morja, kot so cevovodi in sidrišča sosednjih naprav;
- (11) informacije o sistemu za upravljanje varnosti pri dejavnostih, vzdrževanju in spremembah;
- (12) informacije o sistemu za preverjanje v skladu z oddelkom 5(2) te priloge;
- (13) vse druge pomembne podrobnosti, na primer če dve ali več naprav delujejo skupaj na način, ki vpliva na možnost nevarnosti večjih nesreč posameznih ali vseh naprav;
- (14) opis verjetno najbolj prizadetih okoljskih vidikov, oceno prepoznanih potencialnih učinkov na okolje, zlasti izpustov onesnaževal v okolje, in opis predvidenih tehničnih in netehničnih ukrepov za njihovo preprečevanje, zmanjšanje ali izravnavanje učinkov, vključno s spremljanjem.

4. INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI V OBVESTILU O DELIH NA VRTINI

Obvestilo o delih na vrtini na podlagi člena 13 vsebuje najmanj naslednje informacije:

- (1) ime in naslov izvajalca del na vrtini;
- (2) oznaka naprave, ki se bo uporabljala, in ime lastnika;
- (3) podrobnosti o vrtini in morebitne povezave z drugimi vrtinami ali razvojem;
- (4) informacije o programu del na vrtini, vključno z obdobjem izvajanja del, preverjanjem pregrad za nadzor nad vrtino, in predvideno stanje vrtine po koncu del;
- (5) vse podrobnosti o predvideni varnostni opremi, ki v sedanjem poročilu o nevarnosti večjih nesreč na napravi niso opisane;
- (6) oceno tveganja, skupaj z opisom:
 - (a) posebnih nevarnosti, povezanih z deli na vrtini;
 - (b) nevarnosti pod gladino;

- (c) vseh dejavnosti na gladini in pod njo, ki predstavljajo sočasno možnost večje nesreče;
 - (d) ustreznih nadzornih ukrepov;
- (7) podrobnosti o zasnovi vrtine, vključno s pregradami za nadzor nad vrtino (opremo, vrtalno tekočino, cementom itd.), usmerjanju poteka vrtine in omejitvah varnega delovanja v skladu z oceno tveganja;
 - (8) podrobnosti o konfiguraciji vrtine po koncu del – tj. trajno ali začasno opuščena dela – in prihodnja uporaba vrtine;
 - (9) v primeru obstoječe vrtine, ustrezne informacije o njeni pretekli uporabi ter stanju;
 - (10) v primeru spremembe predhodno predloženega obvestila o delih na vrtini, dovolj podrobne informacije za popolno posodobitev obvestila;
 - (11) če se dela na vrtini izvajajo z napravo, ki ni namenjena za izkoriščanje, naslednje dodatne informacije:
 - (a) podrobnosti o meteoroloških in morskih razmerah ter razmerah na morskem dnu na zadevni lokaciji, vključno z vsemi fizičnimi ovirami, kot so cevovodi;
 - (b) podrobnosti o razmerah v okolju, ki so bile upoštevane v notranjem načrtu za ukrepanje ob nesrečah na napravi;
 - (c) podrobnosti o določbah za ukrepanje ob nesrečah, vključno z večjo okoljsko nesrečo, ki niso navedene v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, in
 - (d) obrazložitev, kako se uskladita sistema za upravljanje izvajalca del na vrtini in lastnika naprave, da se večje nesreče stalno učinkovito obvladujejo;
 - (12) izjavo o neodvisnem pregledu vrtine na podlagi oddelka 5(1) te priloge;
 - (2) informacije, povezane z zahtevami iz te uredbe, ki so bile pridobljene na podlagi drugih veljavnih delov zakonodaje Unije, zlasti direktiv 92/91/ES in 85/337/EGS.

5. VPRAŠANJA O SISTEMU ZA PREVERJANJE

- 1. Neodvisna tretja oseba za doseganje neodvisnosti od izvajalca dejavnosti na napravi ali izvajalca del na vrtini izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) funkcija od tretje osebe ne zahteva, da preuči kateri koli vidik varnostnokritične prvine ali določenega obrata, v katerem je bila pred tem vključena ali ki bi lahko ogrožal njeno nepristranskost;
 - (b) je dovolj neodvisna od sistema za upravljanje, v katerem je ali je bila odgovorna za kateri koli vidik sestavnega dela sistema za neodvisno preverjanje ali pregled vrtine, da je pri opravljanju nalog v okviru sistema neodvisna.
- 2. Neodvisna tretja oseba v zvezi s pristojnostjo izpolnjuje naslednje zahteve:

- (a) je tehnično usposobljena, vključno z ustreznim številom ustrezno usposobljenega osebja z zadostnimi izkušnjami;
- (b) je izvajalec osebju, ki je usposobljeno za njihovo izvajanje, ustrezno dodelil naloge;
- (c) pretok informacij med izvajalcem in neodvisno tretjo osebo mora biti ustrezno urejen;
- (d) izvajalec podeli zadostna pooblastila neodvisni tretji osebi, da lahko ta ustrezno opravlja svoje naloge.

3. Za namene odstavka 3 člena 13 večja sprememba obvestila o delih na vrtini vsebuje:

- (a) vsako spremembo, ki bi lahko ogrozila prvotno načrtovano zasnovo vrtine, zlasti v zvezi z nadzorom nad vrtino ter drugimi pretočnimi pregradami in njihovim preverjanjem;
- (b) vse bistvene spremembe na obratu, opremi, sistemu za upravljanje ali pri izvajalcu del na vrtini, ki jih je treba sporočiti v skladu z delom 4 Priloge II;
- (c) vse spremembe ocene tveganja, tudi če so jih povzročile razmere med izvajanjem del na vrtini.

O bistvenih spremembah je treba obvestiti neodvisnega pregledovalca vrtine, ki jih mora nadalje preveriti, rezultate tega preverjanja pa je treba sporočiti pristojnemu organu.

4. V primeru obvestila o delih na vrtini je treba dodati izjavo neodvisnega pregledovalca vrtine, da so ocena tveganja v zvezi z zasnovo vrtine in pregrade za nadzor nad vrtino ustrezne za vse predvidene razmere in okoliščine.

5. V primeru delovanja naprave poročilo o nevarnosti večjih nesreč vključuje:

- (a) izjavo neodvisne tretje osebe, ki je opravila preverjanje, da sta evidenca varnostnokritičnih prvin in sistem za njihovo vzdrževanje, kot je določen v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, ustrezna ali da bosta ustrezna;
- (b) opis sistema za preverjanje, vključno z izborom neodvisnih tretjih oseb za preverjanje, in sredstva za preverjanje, s katerimi se potrди, da bodo varnostnokritične prvine in vse naprave, določene v načrtu, še naprej v dobrem stanju;
- (c) med sredstva iz pododstavka 5(b) spadajo pregled in po potrebi tudi preskus varnostnokritičnih prvin, ki ju opravijo neodvisne in pristojne osebe, glede zasnove, standardov, certificiranja ali drugega sistema za doseganje skladnosti varnostnokritičnih prvin, pregled del, ki se izvajajo, poročanje o neskladnostih in sanacijske ukrepe, ki jih sprejme izvajalec.

6. INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI O VEČJIH SPREMEMBAH NA NAPRAVI, VKLJUČNO Z ODSTRANITVIJO FIKSNE NAPRAVE

Če se načrtujejo večje spremembe naprave, morajo informacije, ki se predložijo pristojnemu organu v skladu s členoma 10 in 11, vsebovati najmanj naslednje informacije:

1. ime in naslov izvajalca dejavnosti na napravi;
2. povzetek vseh prispevkov delavcev pri pripravi spremenjenega poročila o nevarnosti večjih nesreč;
3. pri večjih spremembah, dovolj podrobne informacije za popolno posodobitev predhodnega poročila o nevarnosti večjih nesreč in z njim povezanega notranjega načrta za ukrepanje ob nesrečah na napravi ter kot dokaz, da so tveganja večjih nesreč spremenljivo zmanjšana;
4. pri zaustavitvi fiksne naprave za izkoriščanje:
 - (a) način izolacije vseh nevarnih snovi ter pri vrtinah, povezanih z napravo, trajno zaprtje vrtin in njihova odstranitev z naprave in iz okolja;
 - (b) opis tveganj večjih nesreč, povezanih z odstranitvijo naprave, skupno število izpostavljenih prebivalcev in ukrepi za obvladovanje tveganja;
 - (c) načrte za ukrepanje ob nesrečah, da se zagotovi varna evakuacija in reševanje zaposlenih ter preprečijo večje nesreče v okolju.

7. INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI V OBVESTILU O SKUPNIH DEJAVNOSTIH

Obvestilo o skupnih dejavnostih na podlagi člena 14 vsebuje najmanj naslednje informacije:

- (1) ime in naslov izvajalca, ki pripravi obvestilo;
- (2) če so v skupne dejavnosti vključeni drugi izvajalci, njihova imena in naslove, vključno z zagotovilom, da se strinjajo z vsebino obvestila;
- (3) opis, kako se bodo usklajevali sistemi za upravljanje naprav, vključenih v skupne dejavnosti, da se zmanjša tveganje večjih nesreč;
- (4) podrobnosti o vsej opremi, ki se bo uporabljala pri skupnih dejavnostih, ki ni opisana v sedanjem poročilu o nevarnosti večjih nesreč na napravah, ki so vključene v skupne dejavnosti;
- (5) povzetek ocene tveganja, ki jo opravijo vsi izvajalci, vključeni v skupne dejavnosti, in ki vsebuje:
 - (a) opis vseh dejanj v okviru skupnih dejavnosti, ki lahko vključujejo nevarnost večjih nesreč na napravi ali v zvezi z njo;
 - (b) opis vseh ukrepov za obvladovanje tveganja, sprejetih na podlagi ocene tveganja;

- (6) opis skupnih dejavnosti in delovni program, ki vsebuje datume za začetek in konec skupnih dejavnosti, ter kopijo sporazuma med izvajalci skupnih dejavnosti.

PRILOGA III

Določbe pristojnih organov za urejanje dejavnosti, ki predstavljajo nevarnost večjih nesreč

1. Pri imenovanju pristojnega organa, ki bi bil na podlagi te uredbe odgovoren za regulativne naloge na področju varnosti in varstva okolja, države članice upoštevajo naslednja minimalna merila:
 - (a) organizacijske ureditve, ki omogočajo učinkovito izvrševanje vseh nalog, določenih v tej uredbi, vključno z ureditvami za nepristransko upravljanje varnosti in varstva okolja;
 - (b) izjavo o politiki, ki določa cilje nadzora in izvrševanja ter kako bo pristojni organ dosegel preglednost, doslednost, sorazmernost in nepristranskost pri urejanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju. Pristojni organ mora javnosti tudi jasno pojasniti ločitev odgovornosti regulativnega organa in izvajalca, pri čemer se glavna odgovornost izvajalca nanaša na obvladovanje tveganj, regulativni organ pa je odgovoren za preverjanje, ali je izvajalec sprejel ustrezne učinkovite ukrepe za obvladovanje tveganj velikih nesreč;
 - (c) izjavo o strategiji, ki določa naloge pristojnega organa, njegove prednostne naloge pri ukrepanju (na primer pri zasnovi in delovanju naprave, upravljanju celovitosti in pripravljenosti ter ukrepanju ob nesrečah) ter njegovo organizacijo;
 - (d) operativni postopek, ki določa, kako bo pristojni organ pregledoval dolžnosti izvajalca, ki jih ureja ta uredba, in zagotavljal njihovo izvrševanje, vključno s tem, kako bo ravnal s poročili o nevarnosti velikih nesreč, jih ocenjeval in sprejel, kako bo ravnal z obvestili o delih na vrtini in kako je treba za določeno napravo ali dejavnost določiti pogostost inšpekcijskih pregledov ukrepov za obvladovanje tveganja večjih nesreč (tudi v zvezi z okoljem);
 - (e) postopke za izvajanje nalog pristojnega organa v skladu s to uredbo ne glede na druge odgovornosti, na primer naftne in plinske dejavnosti na kopnem, in ureditve v skladu z Direktivo 92/91/ES;
 - (f) če pristojni organ sestavljata dve ali več agencij, formalni sporazum o določitvi potrebnih mehanizmov za skupno delovanje pristojnega organa, vključno z nadzorom, spremljanjem in pregledi višjega vodstva, skupnim načrtovanjem in inšpekcijskimi pregledi, razdelitvijo odgovornosti za ravnanje s poročili o nevarnosti večjih nesreč, skupnimi preiskavami, notranjim sporočanjem in zunanjim poročanjem.
2. Države članice morajo zagotoviti, da se navedene ureditve izvajajo, med drugim:
 - (a) zadostno strokovno znanje, ki je na voljo na notranji ravni ali se zagotovi na zunanji ravni, da se lahko opravljajo inšpekcijski pregledi in preiskave dejavnosti, sprejmejo izvršilni ukrepi ter obravnavajo poročila o nevarnosti večjih nesreč in obvestil;

- (b) pri vključitvi zunanjega strokovnega znanja, zadostne pisne smernice in nadzor, da se ohrani dosleden pristop in zagotovi, da pravno imenovani pristojni organ ohrani polno odgovornost na podlagi te uredbe;
 - (c) ustrezna sredstva za najpomembnejša usposabljanja, sporočanje, dostop do tehnologije, potne stroške in stroške bivanja zaposlenih pri pristojnem organu za njihove regulativne naloge, da se omogoči aktivno sodelovanje med pristojnimi organi v skladu s členom 27;
 - (d) po potrebi je treba od izvajalcev oziroma lastnikov naprave zahtevati, da pristojnemu organu povrnejo stroške, nastale pri opravljanju njegovih nalog na podlagi te uredbe;
 - (e) izvajanje ali spodbujanje raziskav v skladu z nalogami pristojnega organa iz te uredbe;
 - (f) da od pristojnega organa zahteva, da pripravi poročila.
3. Postopki za ocenjevanje poročila o nevarnosti večjih nesreč in obvestil, notranjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah in drugih ustreznih dokumentov obsegajo:
- (a) kvantitativno analizo ocene tveganja;
 - (b) oceno izvajalčeve odločitve o ustreznih podrobnostih glede lokacije dejavnosti;
 - (c) oceno uporabljenih tehničnih in organizacijskih standardov;
 - (d) oceno tehničnih rešitev;
 - (e) oceno izvajalčevih ureditev za spreminjanje operativnih načrtov;
 - (f) primerjavo uporabljenih rešitev z rešitvami v primerljivih okoliščinah;
 - (g) oceno skladnosti načrtov za ukrepanje ob nesrečah z ugotovljenimi tveganji;
 - (h) oceno izvajalčevih ureditev za zaustavitev dejavnosti v primeru neposrednega tveganja;
 - (i) oceno razpoložljivosti opreme za ukrepanje ob nesrečah in ustreznosti postopkov, da bi se ti lahko dejansko začeli izvajati.
4. Pristojni organi morajo biti jasno neodvisni od vseh vladnih organizacij, ki finančno podpirajo sektor, ki izdajajo dovoljenja ali pobirajo prihodke. Pristojni organ o naftnem in plinskem sektorju ne sme zavzeti nikakršnega političnega stališča.

PRILOGA IV
Določbe izvajalcev za preprečevanje večjih nesreč

1. Pri izvajanju izvajalčeve politike preprečevanja večjih nesreč in sistema za upravljanje varnosti v skladu s členom 18 je treba upoštevati naslednje:
 - (a) politika preprečevanja večjih nesreč mora biti določena pisno in določati splošne cilje in organizacijo obvladovanja nevarnosti večjih nesreč ter njihovo izvrševanje na ravni podjetja;
 - (b) sistem za upravljanje varnosti mora biti del splošnega izvajalčevega sistema za upravljanje ter zajemati organiziranost, odgovornosti, dejavnosti, postopke, procese in sredstva za določanje in izvajanje politike preprečevanja večjih nesreč.
2. Sistem za upravljanje varnosti med drugim zajema:
 - (a) organizacijsko strukturo ter vloge in odgovornosti zaposlenih;
 - (b) določitev in oceno nevarnosti večjih nesreč – njihovo verjetnost in posledice;
 - (c) vključitev okoljskega vidika v oceno nevarnosti večjih nesreč in poročilo o nevarnosti večjih nesreč;
 - (d) obvladovanje nevarnosti večjih nesreč med običajnim obratovanjem;
 - (e) upravljanje sprememb;
 - (f) načrtovanje in ukrepanje ob nesrečah;
 - (g) omejitev okoljske škode;
 - (h) spremljanje uspešnosti;
 - (i) dogovore o reviziji in pregledu.
3. Izvajalci posebno pozornost namenijo ocenjevanju zahtev za zanesljivost in celovitost vseh varnostnokritičnih sistemov in pri sistemih za inšpekcijske preglede in vzdrževanje izhajajo iz doseganja te ravni varnostne celovitosti.
4. Izvajalci zagotovijo, da nevarne snovi ves čas ostajajo varno zaprti v za to namenjenih cevovodih, posodah in sistemih. Poleg tega tudi zagotovijo, da posamezna napaka pri zadrževanju teh snovi ne povzroči nevarnosti velike nesreče.
5. Izvajalci zagotovijo ustrezen okvir za spremljanje skladnosti z vsemi ustreznimi zakonskimi določbami tako, da v svoje standardne operativne postopke vključijo svoje zakonske dolžnosti v zvezi z varnostjo in varstvom okolja pred nevarnostjo večjih incidentov.
6. Izvajalci posebno pozornost namenjajo oblikovanju in ohranjanju dobre varnostne kulture, ki zagotavlja veliko verjetnost neprekinjenega varnega delovanja in med drugim zajema:

- (a) obsežno revizijo procesov;
 - (b) nagrajevanje in priznavanje pričakovanega ravnanja;
 - (c) redno oceno sposobnosti in ciljev organizacije;
 - (d) ohranjanje visokih standardov kot osrednje vrednote podjetja;
 - (e) formalne sisteme za vodenje in nadzor, v katere sta vključena tako višje vodstvo kot tudi delovna sila, in
 - (f) usposobljenost na vseh operativnih ravneh.
7. Sektor v sodelovanju s pristojnim organom pripravi in izvaja prednostni načrt za oblikovanje standardov, smernic in pravil za učinkovito izvajanje najboljše prakse pri preprečevanju nevarnosti večjih nesreč in omejevanju posledic večjih nesreč, če bi do njih kljub vsemu prišlo. Vidiki, ki jih je treba preučiti, so:
- (a) izboljšanje celovitosti vrtine, opreme za nadzor nad vrtino in pregrad ter spremljanje njihove učinkovitosti;
 - (b) izboljšanje primarnega zadrževanja v sistemih procesne varnosti;
 - (c) izboljšanje sekundarnega zadrževanja, ki omejuje stopnjevanje začetne večje nesreče, vključno z nenadzorovanimi izpusti na vrtini;
 - (d) sprejemanje zanesljivih odločitev pod visokim pritiskom;
 - (e) upravljanje in nadzor nad dejavnostmi, ki povzročajo nevarnost večjih nesreč;
 - (f) usposobljenost oseb na ključnih delovnih mestih;
 - (g) učinkovito ocenjevanje tveganja za presojo spreminjajočih se razmer;
 - (h) ocenjevanje zanesljivosti varnostnokritičnih sistemov;
 - (i) ključne kazalnike uspešnosti celovitosti varnostnega sistema;
 - (j) učinkovita vključitev sistemov za upravljanje varnosti med izvajalci, izvajalci del na vrtinah, lastniki ploščadi in drugimi osebami, vključenimi v skupne dejavnosti.

PRILOGA V
Zahteve v zvezi s pripravljenostjo in ukrepanje ob nesrečah

1. NOTRANJI NAČRTI ZA UKREPANJE OB NESREČAH

1. Notranji načrti za ukrepanje ob nesrečah morajo med drugim vsebovati:

- (a) imena ali položaje oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov za ukrepanje ob nesrečah, in oseb, ki vodijo ukrepanje ob nesrečah na notranji ravni;
- (b) ime ali položaj osebe, ki je odgovorna za stike z organom, odgovornim za zunanji načrt za ukrepanje ob nesrečah;
- (c) vse predvidljive razmere ali dogodke, ki bi lahko povzročili večjo nesrečo, kot je opisano v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, ki mu je priložen načrt;
- (d) opis ukrepov, ki jih je treba sprejeti, da se nadzorujejo razmere ali dogodki in omejijo njihove posledice za napravo in njeno izključno območje;
- (e) opis razpoložljive opreme in sredstev;
- (f) ureditve za omejevanje tveganja za osebe na napravi, vključno z načini opozarjanja in pričakovanim ravnanjem oseb po prejemu opozorila;
- (g) ureditve, ki so usklajene z ureditvami za reševanje, določenimi v poročilu o nevarnosti velikih nesreč, na primer v skladu z delom 2(7) in delom 3(7) Priloge II, da se zagotovijo dobre možnosti za preživetje ljudi na napravi v času večje nesreče;
- (h) ureditve za zgodnje obveščanje organov, pristojnih za začetek izvajanja zunanjega načrta za ukrepanje ob nesrečah, vrsto informacij, ki jih je treba sporočiti v začetnem opozorilu, in ukrepe za zagotavljanje podrobnejših informacij, takoj ko so na voljo;
- (i) ureditve za usposabljanje zaposlenih za naloge, ki naj bi jih opravljali, in po potrebi za njihovo usklajevanje z zunanjimi izvajalci ukrepov ob nesrečah;
- (j) ureditve za usklajevanje notranjih z zunanjimi ukrepi ob nesrečah.

2. Izvajalci morajo pripraviti seznam razpoložljive opreme in podatke o lastništvu, lokaciji, prevozu opreme do naprave in načinu njene uporabe na napravi. Seznam mora vsebovati veljavne ukrepe, da se zagotovi, da so oprema in postopki v stanju, v katerem jih je mogoče uporabiti.

2. ZUNANJI NAČRTI ZA UKREPANJE OB NESREČAH

1. Zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah morajo med drugim vsebovati:

- (a) imena ali položaje oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov za ukrepanje ob nesrečah, in oseb, ki vodijo ukrepanje ob nesrečah na zunanji ravni;

- (b) ureditve za sprejemanje zgodnjih opozoril o dogodkih ter alarmiranje in obveščanje;
 - (c) ureditve za usklajevanje sredstev, potrebnih za izvajanje zunanjega načrta za ukrepanje ob nesrečah;
 - (d) ureditve za podpiranje notranjega načrta za ukrepanje ob nesrečah, ki se nanaša na dogodke na napravi in v njenem izključnem območju;
 - (e) podroben opis ureditev za ukrepanje ob nesrečah zunaj območja naprave;
 - (f) ureditve za posredovanje ustreznih informacij in nasvetov v zvezi z nesrečo osebam in organizacijam, ki bi jih nesreča lahko prizadela;
 - (g) ureditve za obveščanje služb za ukrepanje ob nesrečah v drugih državah članicah in Komisije o večji nesreči z možnimi čezmejnimi učinki;
 - (h) ureditve za blaženje negativnih vplivov na prostoživeče živalske in rastlinske vrste tako na morju kot na kopnem, vključno če živali, prekrite z nafto, obalo dosežejo hitreje kot dejansko razlitje.
2. Organ, ki je primarno odgovoren za ukrepanje ob nesrečah, mora zagotoviti naslednje:
- (a) seznam razpoložljive opreme in podatke o lastništvu, lokaciji, prevozu opreme do naprave in načinu njene uporabe na napravi;
 - (b) opis ukrepov, ki so bili sprejeti, da se zagotovi, da bodo oprema in postopki ohranili v stanju, v katerem jih je mogoče uporabiti;
 - (c) seznam opreme v lasti sektorja, ki se lahko zagotovi ob nesreči;
 - (d) opis splošnih ureditev za naftne in plinske nesreče na morju, vključno s pristojnostmi in odgovornostmi vseh vključenih strani ter organov, odgovornih za ohranjanje takšnih ureditev;
 - (e) ukrepe, s katerimi se zagotovi, da so oprema, zaposleni in postopki pripravljeni za delovanje in da posodobljeni oziroma obveščeni.
3. Zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah jasno določajo vlogo ustreznih organov, izvajalcev ukrepov ob nesrečah, koordinatorjev in drugih subjektov, ki so dejavno vključeni v ukrepanje ob nesrečah, da se zagotovi sodelovanje pri vseh nesrečah.
4. Ureditve vsebujejo določbe o večjih nesrečah, ki bi lahko presegle sposobnosti držav članic ali njihove meje, tj.:
- (a) izmenjavi načrtov s sosednjimi državami članicami in Komisijo;
 - (b) pripravi čezmejnega seznama sredstev za ukrepanje, ki so tako v lasti sektorja kot tudi države, ter vseh potrebnih prilagoditev, potrebnih za doseganje združljivosti opreme in postopkov med sosednjimi državami in državami članicami;

- (c) postopkih za uporabo mehanizma EU na področju civilne zaščite (ki je bil ustanovljen z Odločbo Sveta 2007/779/ES);
- (d) ureditvi čezmejnih dejavnosti v okviru zunanjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah.

PRILOGA VI
Izmenjava informacij in preglednost

1. Enotna oblika podatkovnega poročanja za kazalnike nevarnosti večjih nesreč, ki jo pripravi Komisija v skladu s členoma 22 in 23, omogoča primerjavo informacij med državami članicami in posameznimi izvajalci.
2. Pri določanju zahtev za poročanje iz odstavka 1 je treba vključiti najmanj naslednje informacije in podatke:
 - (a) informacije o nenamernem izpustu ogljikovodikov ali drugih nevarnih snovi, ki so se ali se niso vnele;
 - (b) informacije o izgubi nadzora nad vrtino, ki zahteva uporabo opreme za nadzor nad vrtino, ali napaka na pregradi vrtine, zaradi česar je to treba zamenjati ali popraviti;
 - (c) napako na glavnem sestavnem delu sistema za procesno varnost naprave;
 - (d) večjo izgubo strukturne celovitosti ali zaščite pred vplivi požara ali eksplozije ali izguba stabilne postavitve pri plavajoči napravi;
 - (e) plovila na poti trčenja ali dejanska trčenja plovil z napravo na morju;
 - (f) nesreče helikopterjev na napravah na morju ali v njihovi bližini oziroma na poti k napravam na morju;
 - (g) vse nesreče s smrtnimi žrtvami;
 - (h) vse hude poškodbe petih ali več ljudi v isti nesreči;
 - (i) vse evakuacije zaposlenih, ki ne opravljajo ključnih dejavnosti;
 - (j) nesreče z velikimi posledicami za okolje.
3. Informacije iz odstavka 2 vsebujejo jasne informacije o dejstvih kot tudi analitične podatke o naftnih in plinskih dejavnostih. Predložene informacije in podatki morajo biti takšni, da omogočajo primerjavo uspešnosti posameznih izvajalcev znotraj držav članic kot tudi celotnega sektorja med državami članicami.
4. Z zbiranjem in združevanjem informacij iz odstavka 2 naj bi se zagotovilo predhodno opozarjanje na (nadaljnje) poslabšanje varnostno- in okoljskokritičnih ovir, da se lahko proaktivno sprejmejo popravni ukrepi. Informacije naj bi olajšale tudi določanje splošne učinkovitosti ukrepov in nadzora, ki jih izvajajo posamezni izvajalci in celoten sektor, zlasti za preprečevanje nevarnosti večjih nesreč in zmanjšanje tveganj za okolje.
5. Da se izpolnijo zahteve iz člena 23, se za lažjo objavo ustreznih podatkov v skladu z odstavkom 2 in pripravo poročil v skladu s členom 24 pripravi poenostavljena oblika, ki je lahko dostopna javnosti in omogoča čezmejno primerjanje podatkov.